

Mircea Miclea

INTERVIU

PAG. 11

Andrei Marga

Doi foști miniștri ai Educației critică deciziile luate de Adomniței

Anul VI • nr. 23 • august 2007 • 3 RON

EDUCAȚIE ȘI ATITUDINE

ȘCOALA românească

Singura revistă care spune lucrurilor pe nume

Director fondator: Cătălin Croitoru

www.scoalaromaneasca.ro

Redactor-șef: Dragoș Constantin Neacșu

OPINII

PAG. 6

Negocieri sub cetină de brad

Până acum, niciun ministru al educației – și au fost vreo 10 din '90 și până astăzi – nu și-a prezentat cu atâta patos ideile și proiectele de viitor așa cum a făcut-o ministrul Adomniței „la înscăunare“.

DEZBATERE

PAG. 5

Unde sunt legile Învățământului și, mai ales, cum arată?

INTERNET

PAG. 10

Părerile forumiștilor

Schimbările propuse de ministrul Educației, Cristian Adomniței, și acceptate de unii lideri sindicali au creat o adevărată revoltă printre cadrele didactice. În această pagină puteți citi câteva dintre sutele de comentarii de pe forumurile de discuții www.portal.edu.ro și www.didactic.ro.

Negocierea pachetului de legi privind învățământul s-a transformat într-un simulacru orchestrat foarte bine de persoane care ar fi trebuit să apere interesele angajaților. Dacă de la ministrul Educației, Cristian Adomniței, puteam să ne așteptăm, el fiind de cealaltă parte a mesei de negociere, nu același lucru îl așteptam de la liderii din cele 3 sindicate care au acceptat modificările propuse de MECT.

pag. 8-9

ȘCOALA LU' Găzdaru

SUB LUPĂ

PAG. 3

Peste 200 de directori de unități de învățământ au fost schimbați

Soția inspectorului general Alexandrescu, numită directoare la Liceul Creangă

Începerea anului școlar în Capitală a coincis cu ample schimbări de directori și directori adjuncți în unitățile de învățământ. Pe ultima sută de metri și fără concurs, mai multe rude ale angajaților din inspectorate au ajuns pe funcții de conducere.

OFERTĂ specială pentru membrii FEN

Universitatea Creștină „Dimitrie Cantemir” împreună cu Federația Educației Naționale au stabilit în baza unui parteneriat ca toți membrii FEN și copiii acestora care aleg să urmeze o facultate din cadrul instituției să beneficieze de o reducere de 20% din taxa de școlarizare.

Pentru mai multe detalii vă rugăm să vă adresați secretariatului FEN la tel.: 021/337.11.40 sau la email: office@fen.ro

Oferta Universității o puteți găsi la site-ul de Internet: www.ucdc.ro

ȘTIRILE LUNII • ȘTIRILE LUNII • ȘTIRILE LUNII • ȘTIRILE LUNII • ȘTIRILE LUNII

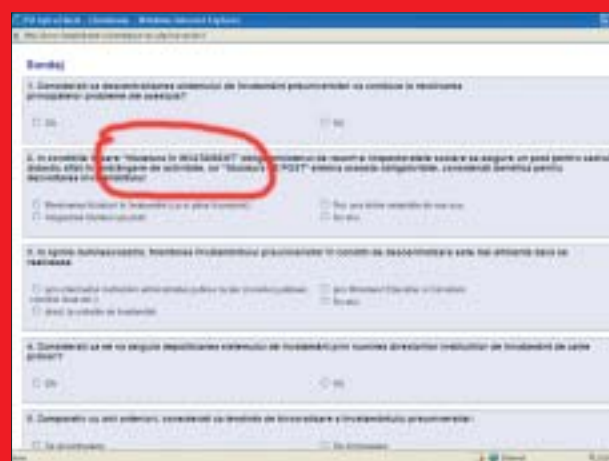
Rezultatele examenului de Bacalaureat după contestații

În urma centralizării datelor preluate din teritoriu, rata de promovare înregistrată la a doua sesiune a examenului de Bacalaureat din acest an, după soluționarea contestațiilor, a fost de 70,23% (cu aproximativ 16 puncte procentuale mai mare decât anul trecut – 54,94%). Având în vedere faptul că înainte de contestații au promovat 69,76% din candidații prezenți, se constată o majorare cu 0,47% a numărului de elevi promovați (28.396 față de 28.165). După evaluarea lucrărilor contestate, procente ridicate de promovare s-au înregistrat în județele Sălaj (94,56%), Suceava (95,30%), Constanța (96,25%), Hunedoara (96,31%) și Caraș-Severin (97,81%). În ierarhia județelor cu promovabilitate redusă se regăsesc Brașov (38,73%) și Sibiu (49,16%) și Brăila (49,30%). În cifre, la a doua sesiune a examenului de Bacalaureat s-au înscris 45.120 absolvenți de clasa a XII-a, s-au prezentat 40.434 (89,61%) și au promovat, după contestații, 28.396 (70,23%).

Cooperare între România și Austria în domeniul cercetării

Ministrul Educației, Cercetării și Tineretului din România, Cristian Adomniței, și Ministrul Științei și Cercetării din Austria, Johannes Hahn, au semnat la 24 august, la Alpbach, Memorandumul de înțelegere în domeniul cercetării între cele două țări. Semnatarii documentului se angajează să intensifice cooperarea prin parteneriate și activități specifice la nivel național, regional și instituțional, în concordanță cu prevederile Programului Cadru al Uniunii Europene în domeniul cercetării și dezvoltării (PC7). Memorandumul prevede și formarea unei rețele de colaborare între instituțiile de învățământ superior din cele două țări, inclusiv prin programe de tip CEEPUS (Central European Exchange Program for University Studies).

STOP CADRU

De ceva vreme îl tot auzim pe domnul profesor Isvoranu pe toate posturile de televiziune cu titlatura în sus, titlatura în jos. Prima oară nu am știut la ce se referă când a vorbit de „titulară”, însă cu timpul ne-am dat seama că de fapt acesta încurcă titularizarea cu titlatura. La fel apare și chiar și pe site-ul federației pe care o conduce (foto). Este grav cum un profesor, fie el și de matematică, să nu știe definiția cuvântului „titulară”. Însă și mai grav este că, pe lângă el, îi face de răs și cei pe care îi reprezintă. Îi rugăm pe profesorii de română din Spiru să facă rapid un program intensiv de meditații cu conducerea federației. Până atunci îi oferim domnului Isvoranu definițiile celor două cuvinte:

- **TITULATURĂ**, titlatură, s.f. - Modul de a se intitula al cuiva sau a ceva. 2. Totalitatea titlurilor pe care are dreptul să le poarte o persoană, o instituție etc.
- **TITULARIZĂRE**, titularizări, s.f. - Acțiunea de a titulariza și rezultatul ei.

Școli evaluate de ARACIP în anul școlar 2006-2007

Agenția Română de Asigurare a Calității în Învățământul Preuniversitar (ARACIP) a evaluat, în anul școlar 2006-2007, primele 306 unități de învățământ preuniversitar de stat ce au depus documentația pentru a înființa noi niveluri de învățământ. Datele statistice relevă faptul că, în urma evaluărilor externe efectuate de ARACIP, pe baza Standardelor naționale de autorizare, din totalul de 306 unități de învățământ evaluate, 287 au fost autorizate să funcționeze provizoriu cu noi niveluri de învățământ. În funcție de mediul de rezidență, din 224 de unități de învățământ din mediul urban evaluate extern, 213 (95,08%) au primit respectiva autorizare provizorie. În mediul rural, din totalul de 82 de unități de învățământ evaluate, 66 au fost autorizate (80,48%). Autorizarea de funcționare provizorie constituie actul de înființare a noilor domenii/ specializări/niveluri de învățământ din școlile evaluate.

Elevii români pot obține diploma spaniolă de bacalaureat

Liceenii români care studiază în secțiile bilingve româno-spaniole, pot susține examenul în România pentru obținerea diplomei spaniole de bacalaureat. Promovarea bacalaureatului spaniol le permite elevilor români să fie admiși în universitățile din Spania, în aceleași condiții ca absolvenții țării-gazdă. Prevederile au fost aprobate de Guvern și se regăsesc în Acordul semnat între Ministerul Educației din România și cel din Spania în primăvara acestui an. Acordul se referă la înființarea și funcționarea secțiilor bilingve româno-spaniole în liceele din România și la organizarea examenului de bacalaureat. Actul normativ conține reglementări privind condițiile de admitere la secțiile bilingve româno-spaniole, planul cadru privind disciplinele speciale și numărul de ore sau normele de organizare a examenului de bacalaureat. Noul act normativ sprijină mobilitatea tinerilor români și deschiderea lor către valorile europene, în contextul alăturării României celorlalte State Membre ale UE.

Patru medalii de argint la Olimpiada Internațională de Informatică

Lotul olimpic de informatică al României a cucerit 4 medalii de argint la a XIX-a ediție a Olimpiadei Internaționale de Informatică, desfășurată în capitala Croației - Zagreb, în perioada 17-22 august 2007. Medaliiile au fost obținute de Andrei Grigorean (clasa a XII-a), Cosmin Gheorghe (clasa a X-a), Bogdan-Cristian Tătăroiu (clasa a IX-a) – toți de la Liceul Internațional de Informatică București, respectiv Adrian Airinei, elev în clasa a XII-a la Colegiul Național „Costache Negruzzi” din Iași. La concursul din acest an a Olimpiadei Internaționale de Informatică au participat peste 300 de concurenți din peste 80 de țări.

PREMIANȚI

ANDREI MARGA ȘI MIRCEA MICLEA

Foștii miniștri Andrei Marga și Mircea Miclea au arătat în ultimele zile care sunt de fapt neajunsurile noilor acte normative și au propus o dezbateră serioasă pe tema schimbărilor din sistemul educațional.

REPETENȚI

AUREL CORNEA ȘI GHEORGHE ISVORANU

Pentru că au dat mâna cu ministrul Educației, Cristian Adomniței, în privința noului pachet legislativ care aduce mari deservicii angajaților din sistem, pe Aurel Cornea și Gheorghe Isvoranu i-am declarat repetenții lunii.

CĂUTĂM COLABORATORI!

Ești elev, student, jurnalist sau profesor? Crezi că ai ceva de spus în ceea ce privește educația din România? Vino alături de noi. Trimite un CV și două-trei articole pe adresa de e-mail: redactia@scoalaromaneasca.ro și în cel mai scurt timp posibil o să te contactăm.

SCOALA
românească

Str. Justiției nr. 65,
Sector 4, București

Tel.: 021/337.11.40; 021/337.11.85

Fax: 021/337.01.17

Director fondator
Cătălin Croitoru
(catalin@scoalaromaneasca.ro)

Redactor-șef:
Dragoș Constantin Neacșu
(redactia@scoalaromaneasca.ro)

Senior editor:
Constantin Ciosu
(sindicat@scoalaromaneasca.ro)

Publicitate:
0788.880.200
(comercial@scoalaromaneasca.ro)

DTP:
Omni Press & Design
(art@opd.ro)

„Școala românească” folosește
fotografiile din arhiva cotidianului
„Realitatea românească”

Tipar:
SC Safo Prod SA – Grupul de
Presă și Tipografie Romprint
Str. Piața Presei Libere nr. 1,
Sector 1, tel.: 224.27.90,
e-mail: costel.danciu@xnet.ro

Publicația în curs de auditare BRAT
ISSN 1453 - 7842

PRECIZARE: Autorul răspunde din punct de vedere juridic pentru conținutul articolului. De asemenea, agențiile de presă și personalitățile citate poartă integral răspunderea afirmațiilor conținute în textul preluat și difuzat.

Peste 200 de directori de unități de învățământ au fost schimbați

Soția inspectorului general Alexandrescu, numită directoare la Liceul Creangă

Începerea anului școlar în Capitală a coincis cu ample schimbări de directori și directori adjuncți în unitățile de învățământ. Pe ultima sută de metri și fără concurs, mai multe rude ale angajaților din inspectorate au ajuns pe funcții de conducere.

► VIRGIL CRISTEA

Inspectorul general al Capitalei, Cristian Alexandrescu, a găsit de cuviință să schimbe peste 200 de directori și directori adjuncți din

funcție. Printre cei numiți se află și soția domnului inspector general. Doamna profesoară de biologie, Florica Alexandrescu, a primit pe tavă postul de director de la Liceul Teoretic „Ion Creangă”.

Cumetriile nu se termină însă aici. Soția inspectorului teritorial al sectorului 5, Gheorghe Stancu, doamna Ana Delia Stancu, a fost numită, tot cu delegație, directoare adjuncă la Colegiul Național „Spiru Haret”.

„Sunt foarte multe semne de întrebare în legătură cu aceste schimbări. Credeam că «legea cumetriilor a fost abogrată», însă observăm că aceasta se aplică încă destul de bine în București. De asemenea, există informații că au

fost retrase din lista de numiri, în ultima clipă, persoane propuse pentru funcția de director pentru performanțele lor profesionale și manageriale, ca urmare a presiunilor făcute asupra ministrului și inspectorului general de către lideri ai sindicatelor obediente actualei conduceri a MECT. Facem un apel către toți directorii asupra cărora s-au făcut presiuni pentru a-și părăsi postul sau cărora li s-au cerut bani și atenții pentru a mai rămâne în funcție să contacteze Federația Educației Naționale. FEN va asigura consiliere juridică gratuită pentru toți cei care vor să ajute la stărpirea nepotismelor și corupției din învățământul bucureștean”, a declarat Cătălin Croitoru, președintele FEN.

Adomniței vrea PNLizarea învățământului cu orice preț

► VIRGIL CRISTEA

Federația Educației Naționale a criticat modul în care ministrul Educației, Cristian Adomniței, înțelege să schimbe toți subalternii care într-un fel sau altul nu au legătură cu Partidul Național Liberal. FEN consideră că aceste schimbări de cadre nu fac bine învățământului românesc și nu se încadrează în mult dorita reformare a sistemului. „Prin modul în care procedează, ministrul Adomniței ne demonstrează că de fapt acesta nu dorește reformă. Pentru el mai importante sunt acțiunile de PNLizare a învățământului și nepotismul liberal. Observăm că lecția predată de premierul Tăriceanu, care s-a pus pe schimbat perfecții care nu au fost propuși de PNL,

școlar general de Suceava, Petru Carcalete, este definatoriu pentru modul în care domnul Adomniței aplică teoremele liberale”, a declarat Cătălin Croitoru, președintele FEN.

De asemenea, FEN are informații că următorul pe lista domnului Adomniței este inspectorul de Argeș, Gabriel Bratu, care se află în aceeași situație ca și inspectorul de Suceava.

În plus, și alții sunt pe lista neagră a conducerii PNL. „Din datele pe care le avem se pregătește și debarcarea secretarului general al Ministerului Educației, Cercetării și Tineretului, Adrian Gorun. Corpul de control al Guvernului deja face tot posibilul prin controale atât la Universitatea Constantin Brâncuși din Târgu Jiu, unde Adrian Gorun este rector, cât și la MECT pentru a des-

este aplicată cu succes de ministrul Adomniței la nivelul inspectoratelor și chiar de unii subalterni ai dumnealor (inspectorul școlar general al Capitalei, Cristian Alexandrescu – membru PNL). Cazul inspectorului

coperi o scăpare cât de mică pentru demiterea din cele două funcții, toată această mascaradă fiind pusă la cale de președintele organizației PNL Gorj, Ilie Dan Morega”, a adăugat Cătălin Croitoru.

ȘCOALA
românească

te ajută!

Ai o problemă? Ai ceva de spus?

Vrei să semnalezi o ilegalitate și nu ai unde?

Revista ȘCOALA românească

îți oferă șansa să te exprimi,

să arăți adevărata față

a învățământului românesc.

Scrie-ne pe adresa redacției sau la e-mail:

redactia@scoalaromaneasca.ro.

Împreună vom readuce Învățământul unde îi este locul. Suntem aici ca să te ajutăm!

Mirajul biletelor la preț redus

Pe-afară-i vopsit gardul, înăuntru-i... mucegaiul!

▶ **BOGDAN NISTOR**

Alegerea unei locații pentru trecerea unui concediu este o adevărată loterie. Mai ales atunci când biletele vin prin Ministerul Muncii și sunt subvenționate. Au pățit-o mai mulți dascăli din Galați, care după ce s-au imbrâncit și și-au pierdut nopțile prin fața Sindicatului Învățământului Preuniversitar, au constatat că au nimerit în adevărate cocine. Există însă și cazuri fericite, care știu condițiile bune de la anumite hoteluri și le-au ales fără nicio rețineră. Fără a face campanie de imagine unora sau a denigra numele altora, noi vrem doar să atragem atenția că Ministerul Muncii ar trebui să de-a dovadă de mai multă atenție atunci când selectează locațiile pentru odihna personalului didactic.

Vacanță cu năbădăi!

Ca-n fiecare an, perioada în care se distribuie biletele de odihnă și tratament la nivelul Sindicatului Învățământului Preuniversitar este o adevărată aventură. Oamenii stau la rând ca pe vremuri la lapte, își trimit rudele să-i înlocuiască, se înghesuie de-și rup oasele când începe marea împărțea... Totul pentru ce? Pentru o mare bătaie de joc. Foarte mulți profesori ni s-au plâns după ce au revenit pe meleaguri du-nărene că au avut parte mai degrabă

de un coșmar decât de o vacanță liniștită. Familia Grigoriu este formată din două persoane, ambele cadre didactice la o școală gimnazială din Galați. Nu sunt nici prea tineri pentru a fi extrem de pretențioși, dar nici prea în vârstă pentru a ignora anumite chestiuni elementare. „Am ajuns să regret că am ales să merg cu bilet subvenționat. Am dat banii degeaba, mai bine alegeam să merg cu cortul. Mi se pare o adevărată bătaie de joc!”, ni s-a plâns Amalia, partea feminină din familia Grigoriu. Ea povestește că a cumpărat două bilete la Hotelul Felix, din Eforie Nord. Un hotel cotelat cu două

stele, dar care ar putea fi ușor date jos și scris „cocină”. Nu se aștepta la cine știe ce lux, dar nici la mizeria de nedescris din acest hotel, ținut în viață doar pentru că unul dintre patroni este mare ștab prin București. „M-a surprins încă din momentul în care l-am văzut din exterior! Arată ca un cămin muncitoresc. Nu are balcoane. Pe multe, chiar foarte multe, camere trona un afiș cu litere

Am văzut și profesori fericiți

O profesoară de istorie de la un Colegiu de prestigiu din Galați a primit bilete la Hotel Romanta între 15 și 25 august. „Am fost împreună cu soțul meu, care este bugetar. Am avut parte de un tratament uman, ca să-i spun așa, în comparație cu ceea ce a pățit colega mea de la marină. Camera era curată în fiecare dimineață și, de câte ori le-am cerut, mi-au schimbat lenjeria”, ne-a declarat Mirela Avramescu. „A fost cel mai bun hotel la care am stat până acum, de când merg cu bilete subvenționate. Recepția arăta ca una de la un hotel de 3 stele. Au fost amabili, ne-au pus la dispoziție și televizor, evident contra cost. În plus, și masa a fost destul de bună”, ne-a declarat Ionuț Avramescu.

de-o schioapă: Camera Neconformă. Am cerut cameră cu televizor, mi s-a spus că trebuie să plătesc. Am confirmat că plătesc după care mi s-a spus că la etajul unde voi primi eu cameră nu există rețea de cablu TV. Nici frigider, chiar dacă pentru acest electrocasnic nu trebuie fibră optică(!)”, spune femeia nemulțumită. Mi-a arătat niște poze cu interiorul camerei pe care a primit-o și am început să-i înțeleg nemulțumirea. „Mobilierul era atât de vechi încât

care păstoresc interesele învățământului românesc”, a intervenit Marius Grigoriu, cel care mi-a mărturisit că a regretat că a cumpărat aceste bilete. „La baie, am avut o mare dilemă! Nu știam dacă articolele sanitare de acolo, chiuveta, veceul, gresia sau faianța sunt vechi sau murdare. Dușul era conectat la chiuvetă și trebuia să mă îngrămădesc între scutul de la WC și chiuvetă pentru a mă

șpăla. Și asta atunci când aveam apă, pentru că la orele de vârf nu curgea picătură de apă!”, a mai spus Amalia Grigoriu. Cu masa a fost o altă poveste. Cei doi dascăli gălățeni povestesc că totul se petrecea într-un salon imens, de peste 120 de mese, în care încă mai pluteau aburii comunismului. Nimic modernizat, nici la nivel de dotări dar mai ales la nivel de concept de restaurant modern. Vesela era murdară, ruginită și de multe ori încurcată. „Deși n-am avut niciodată pește la masă cuțitele erau de pește. Aveam un pahar pe masă, plin de zoaie pe care nu l-au schimbat niciodată în 10 zile. De fapt, paharul era inutil pentru că nu ne-au dat niciun fel de lichid la masă. Aveam sub o masă pet-uri jechoase cu apă de la canal, iar când cereai apă te îndrumau către aceste bidoane. Nici măcar nu se sinchiseau să-ți aducă ei apă. Cât privește calitatea mâncării, și asta-i îndoielnică. Și puțină! Eu sunt o persoană mai împlinită, așa că plecam de la masă direct la un alt restaurant să mănânc!”, ne-a povestit Marius Grigoriu. O altă mare problemă este cea a parcerii din fața hotelului. „Ne cereau 75.000 de lei vechi pe zi, dar nu stăteau decât până pe la 4 după-amiaza. După-amiaza putea să-ți spargă oricine mașina fără să știe nimeni. În plus, cei care se ocupau cu încasarea taxei, aveau niște fețe extrem de dubioase. Le-am cerut să ne arate o hotărâre de Consiliu Local în care să se prevadă această taxă. Au spus că nu știu nimic! Câtă seriozitate vă inspiră un astfel de personaj?”, se întreabă retoric Amalia Grigoriu.

Tratați ca niște nimicuri!

La rând la reclamații stătea o altă familie, de data aceasta o profesoară de la Liceul de Marină din Galați, care a preferat să nu-i divulgăm

numele, dar care ne-a promis că oricând va depune mărturie dacă va fi nevoie. De această dată locația este alta: Saturn. Profesoara cu pricina și-a cumpărat două bilete în această stațiune și a plecat împreună cu fiica ei, elevă la una dintre școlile din oraș.

Jos interesele!

Liderii sindicatelor din educație cunosc situația și spun că nu este o noutate. „Vinovate sunt și confederațiile care, la momentul negocierilor, înghit tot ce li se bagă pe gât. Ar trebui mai multă responsabilitate atunci când își reprezintă interesele membrilor de sindicat. Pe de altă parte, avem un mare semn de întrebare: cum se face că de multe ori calitatea serviciilor diferă, dar prețul este același? Nu este posibil așa ceva! Mai mult, în fiecare an biletele vin târziu, deși le-am atras atenția că profesorii au un regim special. Învățământului i se dau foarte multe bilete după 1 septembrie, atunci când profesorii încep să pregătească deschiderea noului an școlar. Nu este posibil așa ceva, în fiecare an le spunem acest lucru, în fiecare an se fac că uită”, ne-a spus secretarul general al Federației Educației Naționale, Constantin Ciosu. În opinia sa, ministerul Muncii poate fi bănuț de faptul că are interese ascunse, în condițiile în care sindicatele din educație tipă în fiecare an și cer bilete mult înaintea începerii anului școlar, iar ministerul muncii nu vrea să înțeleagă deloc acest lucru și le distribuie cele mai multe bilete în septembrie.

„Biletele erau la Tosca, un hotel de 2 stele din Saturn. Pe internet arăta super! Când am ajuns acolo, mi-am pus mâinile în cap... Camerele pentru bugetari erau toate la parter, adică acolo unde pereții erau uzi și plini de igrasie, iar în interior pluteau mirosuri ciudate de mobilă veche. N-aveau televizor și nici frigider. Știți ce mi-a spus recepționera? «Dacă nu vă convine, mergeți de unde ați luat biletele pentru a cere banii înapoi!», ne-a explicat profesoara de la Marină. După lungi parlamentări și după câteva ore de stat în holul hotelului Tosca, recepționera a sărit la cap cu o ofertă! Le-a oferit celor două gălățence o cameră

la un alt hotel de 2 stele: Aida. „Am ajuns la acest hotel și am dat peste ceva mai prost. Am fost fericite că nu mai era umezeală, pentru că, în rest, mobilierul era la fel de prost. Până la urmă am fost nevoite să alegem din două rele, răul cel mai mic!”, ne-a mai spus profesoara nemulțumită. Toată plimbarea de anul acesta de la mare are și o parte bună: mâncarea de la restaurantul hotelului Aida a fost extrem de bună. Puțină, e-adevărat, dar bună. Aceeași poveste: un gurmand trebuia musai să mai tragă o fugă pe la un restaurant pentru a se simți împlinit!

Unde sunt legile Învățământului și, mai ales, cum arată?

- septembrie 2007 -

Nu mă număr printre înfocații susținători sau naivii simpatizanți ai actualului președinte al României, dar nu pot să nu constat că, în foarte multe situații, „aprecierile” domniei sale cu privire la calitatea și acțiunile actualului guvern sunt corecte.

► ILIE DOGARU

La mai toate întâlnirile cu presa, domnul ministru al Educației afirma cu un entuziasm liberal nestăvil că, odată cu deschiderea lucrărilor de toamnă ale Parlamentului, va depune spre dezbatere și aprobare legile învățământului superior și preuniversitar, precum și Statutul personalului didactic. Și mai spunea mult prea tânărul nostru ministru că nu va avea liniște până nu va realiza descentralizarea învățământului așa cum îi stă bine unui învățământ modern, compatibil cu cel din țările Europei occidentale. Tot după spusele domniei sale, această vară, care a trecut, urma să fie intens folosită pentru dezbaterea publică a celor trei proiecte de lege cu directorii de școli și cadrele didactice, cu primarii de comune, municipii și orașe și membrii ai consiliilor locale, adică exact cu aceia care vor finanța și administra școlile, cu părinții ai elevilor în calitate de reprezentanți ai beneficiarilor actului educațional și nu în cele din urmă cu sindicatele din învățământ – reprezentanții legali ai cadrelor didactice.

Ce s-a ales din toate aceste promisiuni? Proiectele de lege nu sunt pregătite pentru Parlament

Pentru învățământul preuniversitar, așa-zisele dezbateri ale proiectelor de lege s-au rezumat la câteva întâlniri cu liderii sindicatelor din învățământ. După una sau două întâlniri, dialogul cu reprezentanții personalului didactic a fost întrerupt. Regretabil este că de provocarea acestei disfuncții în pregătirea proiectelor de lege sunt responsabili nu doar conducerea ministerului ci și unii lideri sindical care au văzut în acest dialog nu prilejul de a susține interesele școlii, ci ocazia de a obține unele favoruri care să completeze binășor veniturile lor de vechi pensionari.

Legea învățământului superior se discută și ea cu liderii sindical și reprezentanții rectorilor fără ca pînă

în prezent să se fi ajuns la un consens.

Să admitem, ceea ce este puțin probabil, că în câteva zile se va obține consensul sindicatelor pentru aceste proiecte. Ar urma ca ele să fie discutate foarte serios cu reprezentanții structurilor asociative ale administrațiilor locale, respectiv cu reprezentanții asociațiilor primarilor de comune, municipii și orașe, și ai președinților consiliilor județene. Trebuie apoi obținute avizele Ministerului Administrației și Internelor, Ministerului Muncii și Ministerului Economiei și Finanțelor, deci alte săptămâni sau luni de întârziere.

Dacă toate aceste „proceduri” legale și obligatorii sunt îndeplinite, urmează dezbaterea acestor proiecte în comisiile parlamentare și apoi dezbaterea și aprobarea lor în plenul Parlamentului.

Nu mai vorbim de comisia prezidențială pentru învățământ și mai ales de domnul președinte al României care vor avea sigur foarte multe de spus cu privire la proiectele de lege, înaintate spre aprobare de către un guvern liberal.

În concluzie proiectele de lege promise nu sunt pregătite, cel puțin din punct de vedere procedural, să fie adoptate în timpul acestei sesiuni parlamentare.

Legea salarizării personalului din învățământ, lăsată pentru mai târziu

Conducerile succesive ale ministerului Educației din ultimii trei ani au promis o nouă lege a salarizării

personalului din învățământ, stimulativă și coerentă. A promis-o și actualul ministru, dar acum nu mai scoate o vorbă despre acest proiect. Domnia sa și guvernul din care face parte, ca de fapt întreaga clasă politică, ignoră cu o naivitate vecină cu iredponsabilitatea pericolul ca învățământul românesc să rămână fără cadre didactice valoroase și să fie inundat de mediocritate.

Criza de cadre calificate determinată de libera circulație a forței de muncă în interiorul Uniunii Europene se face simțită în România în mai toate domeniile de activitate, începând cu agricultura și construcțiile și continuând cu domeniile care cer o înaltă pregătire profesională.

Realizând pericolul pentru propriile afaceri, investitorii și managerii din sectorul privat au început să ia măsuri de protecție a propriilor interese, prin modernizarea proceselor de producție și servicii, dar și prin substanțiale creșteri salariale. Exemplele cele mai evidente le găsim în construcții, la marile magazine comerciale și în domeniile IT. În învățământ însă, și în acest an, zeci de mii de catedre vor fi ocupate de profesori necalificați sau de persoane cu o pregătire profesională modestă, care nu au reușit să accedă la funcții mai bine plătite. Principalul motiv îl constituie nivelul scăzut de salarizare.

Liderii Federației Educației Naționale și cei ai sindicatului Alma Mater militează, din păcate în van, pentru măsuri rapide de stopare a procesului de fugă din învățământ a forței de muncă înalt calificate, dar apelul lor nu este recepționat de clasa politică aflată la putere. Am spus și cu alte ocazii, guvernării nu recurg la creșteri salariale decât de frica sindicatelor, iar promisiunile de mai bine le fac numai în preajma alegerilor.

Conținutul proiectelor de lege

Presupunând, prin absurd, că actualele proiecte ar fi acceptate în

forma actuală spre dezbatere în parlament, am constata că ele prezintă norme care intră în contradicție cu alte legi recent adoptate sau nu schimbă prea mult din prevederile actualelor legi.

Un singur exemplu credem că este edificator.

În proiectul de lege a învățământului preuniversitar se ignoră cu bună știință principiile conducerii

școlilor într-un mediu descentralizat, principii cuprinse în legea descentralizării și legea finanțelor publice locale adoptate în anul 2006 – legi aprobate și de liberali și însușite de guvernul Tăriceanu.

În proiectul de lege se prevede de pildă că rețeaua școlară trebuie aprobată, obligatoriu, de minister, dar administrată și finanțată de consiliile locale; că ordonatorii de credite principali – primarii și consiliile locale sunt, prin lege, responsabili pentru finanțarea și administrarea școlilor, dar ordonatorii terțiari de credite – directorii de școli – sunt numiți de direcțiile județene de învățământ – instituții care, în condițiile descentralizării, nu au nicio responsabilitate în aceste domenii.

Deci, școala aparține comunității, patrimonial aceasta aparține domeniului public al comunei/orașului/municipiului, finanțarea și administrarea școlii este în sarcina consiliului local și primăriei, dar administratorul executiv al banilor și al patrimoniului, directorul de școală, este numit de Direcția județeană pentru învățământ doar cu „avizul formal” al consiliului local.

De fapt, prevederile cuprinse în proiectul de lege nu se deosebesc cu nimic de cele din actuala lege.

Efectele acestei situații își găsesc rezultatul în modul în care și în această vară inspectoratele școlare, directorii de școli și consiliile locale au concluzat pentru buna folosire a fondurilor pentru reparații și reabilitări ale spațiilor de învățământ. Realitatea a demonstrat că, în cele mai multe situații, nu a existat nicio comunicare între inspectoratele școlare și primării, directorii nu mai știu cine-i conduce, de cine să asculte și pe cine să nu supere, iar banii de la buget au rămas necheltuiți.

Explicația este că fiecare dintre aceste instituții, dar mai ales inspectoratele școlare încearcă să demonstreze că primăriile și consiliile locale sunt incapabile să gestioneze fondurile de la bugetul de stat. În acest demers, ele sunt „sprijinite” eficient de minister, care se încapățânează să vireze el fondurile de la bugetul de stat către școli și numai prin inspectoratele școlare. De ce, nu este greu de ghicit.

Direcțiile județene pentru învățământ (actualele inspectorate școlare) ar trebui să se ocupe exclusiv și temeinic de coordonarea și monitorizarea procesului de învățământ din punct de vedere al conținutului și calității sale, de pregătirea continuă, îndrumarea metodologică și evaluarea activității cadrelor didactice și a rezultatelor obținute de elevi. Dar ele continuă să se erijeze în specialiști în management financiar.

Scăpate de controlul comunităților și al organismelor care sunt responsabile cu buna administrare a școlii ele – inspectoratele școlare – fac astfel politica „de la centru” a unor miniștri puși să servească nu școala, ci partidul care i-a numit.

În acest mod, nu se schimbă absolut nimic față de situația actuală, în care ministerul „dirijează” spre școli fonduri de la bugetul de stat fără să poată controla ritmul și modul lor de folosire.

Pentru eliminarea acestor confuzii în actul de conducere și administrare a școlii nu există decât două soluții: ori o descentralizare reală realizată fără complexe și cu mult curaj, ori înapoi la centralismul democratic cu care ne mândream atât de mult când, cu voioșie și elan revoluționar, construim socialismul în țară.

Alegeți, domnule ministru!

TALON DE ABONAMENT

Abonați-vă la ȘCOALA românească

prin

FEDERAȚIA EDUCAȚIEI NAȚIONALE

Str. Justiției nr. 65, Sect. 4 București ■ tel.: 021/337.11.40;
021/337.11.85 ■ fax: 021/337.01.17

■ Banca: Bancpost, Suc. Coșbuc, Cont: R068BPOS81006032218ROL01

Nume și prenume..... Localitate.....

Cod..... Județ/Sector..... Str.....

Nr..... Bl..... Sc..... Ap..... Tel..... Fax.....

e-mail..... *Nr. Reg. Com..... *Cod fiscal.....

*Cont..... Banca.....

Doresc un abonament pentru: 3 apariții8 RON

6 apariții16 RON

12 apariții32 RON

DATA..... Semnătura/ștampila.....

Vă rugăm să completați cu majuscule și să trimiteți talonul prin fax sau prin poștă pe adresa Federației Educației Naționale, împreună cu o copie a documentului de plată. Livrarea abonamentelor se face după achitarea sumei menționate în contul FEN.

PĂREREA MEA...

Negocieri
sub cetină de brad

► PROF. CONSTANTIN CIOSU

Până acum, niciun ministru al Educației – și au fost vreo 10 din '90 și până astăzi – nu și-a prezentat cu atâta patos ideile și proiectele de viitor așa cum a făcut-o ministrul Adomniței „la înscăunare“.

„Avantajul meu este că nu fac parte din sistemul de învățământ și nu îl cunosc absolut de loc“, declara actualul ministru la preluarea mandatului. Însă avantajul lui s-a dovedit foarte repede a fi un mare dezavantaj pentru sistemul de învățământ.

„Îmi voi trimite toți experții pe teren pentru a face evaluarea pilotării descentralizării administrativ-financiare, indiferent de cât mă va costa, iar în data de 1 iunie voi prezenta raportul“, mai spune Adomniței. Și a trecut 1 iunie, și au mai trecut două luni iar noi am rămas și fără raport și cu banii luați.

„Imediat ce se încheie cursurile anului școlar mă voi retrage cu sindicatele în munți, indiferent de timpul necesar, o lună, două, trei..., pentru a face împreună un pachet de legi pentru viitor“, se mai laudat ministrul. Cursurile s-au terminat, a trecut și iulie, au trecut și trei sferturi din august și domnul ministru, luat cu alte treburi și cu grija efectuării concediului, a uitat de promisiunea făcută. „Impulsionat“ însă în câteva rânduri de noi, cu bateriile încărcate după repaus, ministrul hotărăște că a venit momentul discutării pachetului legislativ, dar nu oricum: în doar două zile, în peisajul oferit de Sinaia, în aerul ozonat și încărcat de miros de brad și într-o locație cu multe stele că, deh, „Obrazul subțire cu cheltuială se ține!“.

Că aceasta este de la buget nici nu mai contează atunci când trebuie să ne îndeplinim „misia“. Ce mai contează că reprezentanții Ministerului Educației, e drept, sub un alt mandat, discutaseră cu sindicatele timp de vreo patru luni și își asumaseră într-o formă convenabilă pentru sistemul educațional Proiectul Legii învățământului preuniversitar.

Și, parcă pentru a ne arăta că posedă și mușchi, tratându-ne ca pe zilierii din construcții, ne prezintă, cu doar 72 de ore înainte de data presupuselor negocieri, două proiecte noi asupra cărora trebuia să decidem și să ni le asumăm doar vizualizându-le. În aceste condiții, neposedând „capacitățile“ ministrului Adomniței și ale celorlalți lideri federali am hotărât să nu participăm la acest simulacru.

Cu ocazia întâlnirilor din 29 iulie și 1 august avute cu ministrul Adomniței, întâlniri organizate mai mult pentru imaginea proprie decât pentru soluționarea unor probleme, am constatat un lucru care nu ne-a luat prin surprindere: de data aceasta, președinții Cornea și Isvoranu și-au însușit cu smerenie propunerile ministrului, aceleași propuneri pentru care blocaseră negocierile anterioare și pe care le contestau cu o vehemență demnă de o cauză mai bună. Aflaserăm deja că cei trei „bătuseră palma“ și „băuseră aldămașul“. Aranjamentul fiind deja făcut, după propriile declarații în urma unor negocieri „colegiale dar ferme“, pachetul legislativ a fost asumat. Se pare că parfumul de brad are efecte „miraculoase“. În timp ce cvartetul groazei rânjește, „beneficiarii“ gândirii lor vor avea toate motivele să-și plângă de milă. Întreaga mascaradă, inabil regizată, a avut ca singur scop realizarea, de ochii presei, a unei poze de familie, cu coronițele ministeriale pe creștet, ca premiu pentru interpretarea partiturii semnată de Adomniței. Se pare că gândul la coronițele promise le-a cam întunecat mîntea în timpul negocierilor.

Așa stând lucrurile, speranța noastră rămâne Parlamentul, care ar trebui să conștientizeze că aceste legi vizează viitorul țării, sau, de ce nu, un alt ministru pentru care învățământul să nu mai fie o necunoscută.

Până atunci, îi reamintesc ministrului Adomniței că este cazul să renunțe la pornirile juvenile și că odată cu preluarea fotoliului ministerial ar fi trebuit să-și asume și responsabilitățile funcției. Iar celor trei lideri sindicali le doresc vindecarea grabnică a coloanelor vertebrale frânte de „fermitatea“ negocierilor purtate.

Oricum, mirosul cetinei nu va putea estompa niciodată miamele trădării.

Păreră mea!

Gata programul pe azi,
dom' profesor?

Cea mai des auzită întrebare în drumul spre casă; de asemenea, una dintre cele mai importante justificări ale guvernanților pentru a nu mări salariile cadrelor didactice: timpul scurt petrecut la școală. Oare chiar așa o fi?

► PROF. MIHAI MODREA-MARIN,
ȘCOALA CU CL. I-VIII
HAVIRNA, JUD. BOTOȘANI

Între-adevăr, norma didactică are „doar“ 18 ore; dar programul unui profesor nu se termină odată cu clopoțelul ce marchează finalul ultimei ore. Cine crede acest lucru este fie neinformată, fie răuvoitor (a se citi guvernant). Mai

există și teste sau teze de alcătuit și corectat, mai există și planificări, pregătiri ale fiecărei ore din orar. Și dacă un elev are maximum șapte ore pe zi – la care trebuie doar să asiste, căci

se știe că poate trece o zi întreagă fără ca un elev să fie solicitat prea mult – de ce se consideră că 4-5 ore de predare la clasă într-o zi sunt insuficiente? Profesorul are activitate neîntreruptă la clasă, căci altfel s-ar crea haos, nu? De elevi care dorm în ore s-a mai auzit, dar de profesori nu prea... mai ales că, dacă s-ar întâmpla așa ceva, profesorul respectiv ar fi imediat subiectul unor farse din partea elevilor, nu?

Pe lângă timpul efectiv petrecut la clasă, norma didactică e construită și pentru a da atenție consumului intelectual al profesorului; nu e chiar așa de ușor să predai o disciplină, fie ea matematică sau limbă română, fie o altă disciplină mai de la „coada“ catalogului, cum ar fi „educațiile“: tehnologică, muzicală, plastică, fizică. În aproape orice altă meserie solicitarea nu este totală, ca în învățământ: dacă nu ești atent, greșești, iar greșeala va fi preluată de întreg colectivul de elevi – sau, dacă aceștia și-au dat seama, fie atrag atenția pe loc, fie păstrează pentru ei această greșeală, dar prestigiul cadrului respectiv scade drastic.

Bineînțeles, toate aceste considerații sunt valabile pentru cea mai mare parte a corpului profesoral român, nu pentru toți; dar, cu timpul, sper că aceia care sunt fie incompetenți, fie prea oboșiți (ă propos, domnilor guvernanți, nu vi se pare cam mult 40 de ani de activitate la catedră: de la 22-23 de ani, când termină facultatea, și până la 62, respectiv 65 de ani?) vor pleca, într-un fel sau altul, din sistem: fie la pensie, fie împinși de cererile tot mai mari ale slujbei – parafrazând titlul filmului „Prea mic pentru

un război atât de mare“ putem spune „un salariu prea mic pentru un consum nervos atât de mare“ – și atunci vom vedea dacă, într-adevăr, reforma a avut succesul scontat.

O nouă „teorie“, probabil a unor experți înrudiți cu analiștii politici atotprezenți și atotștiutori spune acum că elevul muncește mai mult decât un adult. Serios? De când participarea la ore și scrierea temelor înseamnă muncă? Dar ce adulți au pauză la fiecare 50 de minute? Dar ce adulți muncesc „doar“ opt ore la serviciu, pentru ca apoi să se relaxeze tot restul zilei? Sunt sigur că această mirifică teorie nu a fost emisă de o femeie și mamă, care trebuie să-și îngrijească tot timpul copiii, să gătească, să spele etc. Sunt de acord că programa la unele obiecte școlare este prea încărcată, dar, momentan, elevii din România, chiar pe panta descendentă pe care se află în ultimii ani – nu se poate spune exact câți, dar aparent e vorba de un număr cu două cifre –, sunt (încă) superiori ca educație și cunoștințe generale elevilor de aceeași vârstă din alte țări europene. Cine a avut elevi ce și-au urmat părinții în Italia / Spania, elevi care au fost – după depășirea barierei lingvistice – integrați într-o clasă cu un an sau doi mai mare decât cea pe care ar fi urmat-o în România, știe despre ce e vorba...

Revenind, nu rămâne decât să avem răbdare și să educăm tânără generație mai bine decât am făcut-o până acum, ca să avem posibilitatea unui viitor mai bun; repetând îndemnul pe care l-am adresat unor elevi la terminarea cursurilor: „Încercați nu să fiți mai buni decât alții, ci pur și simplu să fiți mai buni“, sunt nevoit să reamintesc faptul că noi, profesorii, huliți, prost plătiți și cu toate defectele și calitățile noastre, ținem în mâini destinul țării, prin educația pe care le-o dăm elevilor noștri.

În atenția politicienilor!

Apelul disperat al unui dascăl!

Sunt învățătoare titulară cu vechime de 14 ani gr. II și un salariu de 700 RON net... Am ajuns la capatul puterilor! Nu se mai poate! Dintre toate categoriile din învățământ suntem cei mai defavorizați, stresați, depunem munca cea mai grea și ne sunt recunoscute cel mai puțin meritele... profesorii universitari au salarii de zeci de milioane și nu depun nici jumătate din munca noastră la catedră... de ce lor li se măresc întotdeauna salariile cu sume substanțiale și nouă ne scot ochii cu sume cu care nu putem supraviețui? Guvernării chiar nu știu salariile reale din învățământul primar? Și că salariul brut nu e tot una cu salariul net? Bănuiesc că de 700 RON (cât am eu salariul) ei mănâncă în două seri la restaurant)... Toată speranța ne este în dumneavoastră nu ne lăsați și de data asta... deoarece nu ne susține nimeni altcineva... nu mai putem trăi cu banii aceștia și la 40 de ani ajungem bolnavi cu nervii... dacă nu se rezolvă nimic, eu la anul plec din învățământ într-o altă ramură mai bine plătită și mai puțin stresantă... probabil ca mine sunt mulți alții care gândesc așa... am iubit această meserie și a fost exact ce mi-am dorit să fac... de aceea, am terminat un lic. pedagogic cu durată de 5 ani, dar am ajuns după 14 ani să nu-mi mai doresc nimic din tot ce mi-am dorit... Sper să citiți acest mesaj disperat al unui om disperat, care se gândește cu disperare că vine iarna în curând, întreținerea va fi aproape cât salariul și nu știu ce voi putea face... AJUTOR!!!

► Cristina Mercore

FOILETON APOLITIC

MENGUGU – cu iz englezesc din UE

Cuvântul din titlu, trebuie să recunosc, este o creație personală, o invenție dacă vreți, așa cum sunt unele pe lumea asta, dar care, din păcate, are o aplicație spațio-temporală limitată la o categorie de oameni pe care noi, îndeobște, îi numim mai sincer și mai popular „guguman“, termen de origine folclorică ce se trage din „guguștiuc“ – pasăre care pe craca ei piere, cum pier, vedeți și dumneavoastră, cu o frecvență de peste 100% – afirmație ce se spune că ar fi rostită de un remes de la finanțe, agricultor fruntaș al țării acum – guguștiuc și el, cum guguștiuc pe craca lor au fost stolajeni, blegiști (pardon – blagiști), ili-ești, boc-iști, nicola-ești, opr-ești, geoan-iști, și mulți, mulți alții pe care Dumnezeu în răbojul lui îi știe, dar nu-I strigă seara la careu în fața lui Sf. Petru și nici în fața marelui Scaraoțchi Băse – „Întunecimea noastră“,

care liber și nesilit de nimeni merge din greșeală în greșeală spre victoria finală – cum spune Costel – prietenul meu de halbă – victorie care „a fost și nu e“ zice poetul, că dacă UE merge înainte, și la noi merge și UE (viața noastră), termen frecvent pe toate buzele, și ale primului – „motorist“, ca și „împuțită“ – soarta noastră, nu fătucă româncă romă, de culoare sau nu, că la noi discriminare nu e la lege, ci e la domnie – că domn am vrut, domn am ales, că numai Demiurgul și valurile îl știu în ce ape se scaldă, că asta am vrut, asta am primit, și trebuie să recunoaștem cu toții că am devenit UIȘTI, adică MENGUGU...

Cu sincere condoleanțe,
„SĂ TRĂIȚI BINE !?“
V.A. Sulică
Pentru conformitate
Prof. Vasile Pistrîțu

Rapsodii (reformate) de toamnă

PROF. CORINA DUMITRU

1. Primele frunze au căzut de mult... din canicularul iulie, așa că emoția începutului de an școlar e ratată. Poate doar vreun comunicat, vreo ordonanță, vreo nouă găselniță reformatoare să ne mai stârneasce fiorii... educaționali.

2. Comunicatul MEdCT privitor la testele din clasa a VIII-a nu a mai dat fiori nimănui. Nici măcar celor de clasa a VIII-a. După atâția ani de joc de „leapșă“ pe furate și de-a „baba oarba“ am devenit cu toții imuni. Nu mai avem emoții, nu ne mai interesează... un liceu oricum vom face și mai ales o facultate sau chiar două, că acesta e bunul de cel mai larg consum în România. Un credit

de „nevoi“ (sic!) personale și gata! Ce atâta învățat, ce medii, ce examene?! Trăiască tezele cu subiect unic! Trăiască criteriile unice de notare! Ce n-a reușit Ceaușescu, se face acum: toți egali, toți frați, toți la fel de deștepți sau proști la oraș sau la sate, în uzine (pardon, „multinaționale“) sau pe ogoare (mai bine pe „dogoare“!). Profesorii sunt mai tari ca ceasurile elvețiene: ei vor nota, vor aprecia și mai ales vor corecta imparțial, obiectiv etc. astfel încât 10 de la Cocârlați să fie 10 și la buricul Bucureștiului! Așa că nimeni nu se întreabă de ce în Regulamentul de desfășurare a tezelor cu subiect unic apare precizarea: „nota la teză nu se contestă“. Doar e toamnă și avem alte priorități decât astfel de mici nimicuri...

3. A trecut și examenul de titularizare... titluri de-o șchioapă arătau cu degetul spre profesorii de nota doi sau trei. Nimeni n-a remarcat că era vorba de tineri absolvenți care aspirau la statutul de profesor. Doar absolvirea unui astfel de examen îi

transformă în profesori. De aici și ideea transmisă publicului că profesorii sunt prost pregătiți, incompetenți și deci, nu merită respectați și mai ales plătiți cum se cuvine.

4. Ministrul a emis un Ordin privind interzicerea segregării copiilor romi. Trec peste impolitețea gravă față de celelalte minorități, care, nebeneficiind de un Ordin expres, pot fi segregate și discriminate după bunul plac al profesorilor. Mă întreb doar cum se va aplica art. 2 („Pentru atingerea acestui obiectiv, se interzice, începând cu anul școlar 2007-2008, formarea claselor I și a V-a segregate, având preponderent sau numai elevi romi.“) în comunele de romi? Simplu: românește – romii nu vin la școală, că oricum nu-i lasă părinții, iar clasele nu se mai formează! Și cum se potrivește conținutul acestui articol cu prevederile care „rezervă“ locuri la liceu romilor pe criterii etnice și cu clasele de limbă romani de pe la liceele pedagogice? Dacă nu vrem să-i segregăm, de ce au nevoie de locuri

speciale și de dascăli romi? Tot Europa, săraca, o să ne rezolve problema – că la viteza cu care „migreză“ romii spre orizonturi nesegregaționiste italiene, franceze sau spaniole, n-o să mai avem obiectul ordinului.

M-am întrebat dacă anexa 2 care conține un stufos „Glosar legislativ“ va rezolva măcar una dintre numeroasele probleme ale romilor, atâta timp cât ele n-au nici cel mai mic sprijin în mentalitatea colectivă, care ar trebui educată mai întâi. Și v-aș mai ruga să-mi spuneți care om zdravăn la cap ar sta să răspundă la cele 77 (da, ați citit bine!) de întrebări conținute în anexa 3 („LISTĂ DE VERIFICARE INDICATORI DE INCLUZIUNE ȘCOLARĂ“) în loc să facă ceva concret, ca de exemplu să stea lângă romi să-și facă lecțiile?! Vă spune eu cine: profesorul român!

5. Religia nu mai e obligatorie, că oricum școala nu mai are niciun Dumnezeu! Măcar săracii băieți de pe la Teologie nu vor mai fi duși în ispită de buricele goale ale puștoai-

celor de-a cincea și de decolteele liceencelor, iar copilul meu nu mă va certa indignat că am citit erezii în „Codul lui da Vinci“, așa cum i-a „afurisit“ doamna de religie pe nemernicii care ies cu nasul din Biblie să mai citească și altceva... N-ar fi mai sănătoasă o educație morală, cu accent pe toleranță, interculturalitate și elemente fundamentale ale tuturor culturilor și religiilor?

6. Cu toate acestea, sunt sigură că și anul acesta mi se va pune nodul în gât când vor defila triumfal „bobocii“ de clasa întâi pe sub „tunelul“ de flori. Sunt singurii din mulțimea ce umple curțile școlilor în prima zi care privesc fascinați spre școală. Li se pare un tărâm fermecat. Așteaptă minuni și vise împlinite... Noi cei mai mari am obosit să așteptăm! „Cri, cri, cri, școală gri? Nu credeam c-o să mai vii...“

P.S. Le doresc succes tuturor celor care se încapățânează să creadă în frumusețea acestei meserii și putere de a păstra din anul școlar ce vine doar zâmbetul reușitei!

Succesul negocierilor între sindicate și minister,

TRĂDAREA

SEMNE DE ÎNTREBARE

1. Au fost discuții secrete între ministrul Educației și liderii din unele sindicate înainte de începerea negocierilor pe pachetul de legi?

2. S-a folosit ministrul Adomniței de protocolul încheiat între FSLI și PNL înainte de alegerile din 2005 pentru a câștiga FSLI de partea lui?

3. I-a adus aminte ministrul Educației liderului Spiru Haret, Gheorghe Isvoranu, că ocupă un post ilegal în învățământ, el fiind obligat de lege să iasă la pensie?

4. De ce oare domnul Bobulescu a anunțat presa că se retrage de la discuții și pe urmă a continuat să negocieze? A fost această mișcare doar de fațadă pentru a arăta unor sindicate județene din „Alma Mater” că este dur în negocieri?

5. Au avut liderii federațiilor participanți la întâlnirea de ieri cu ministrul acordul sindicatelor județene pentru a susține declarațiile lui Cristian Adomniței așa cum făceau când încercau să blocheze vechile negocieri?

Mai mult ca sigur că întrebările vor rămâne fără răspuns, însă rezultatele acestor așa-zise negocieri vor afecta grav învățământul dacă vor trece de Parlament.

Adomniței, Cornea și Isvoranu s-au înțeles în privința legilor privind învățământul înainte de începerea negocierilor?

Negocierea pachetului de legi privind învățământul s-a transformat într-un simulacru orchestrat foarte bine de persoane care ar fi trebuit să apere interesele angajaților. Dacă de la ministrul Educației, Cristian Adomniței, puteam să ne așteptăm, el fiind de cealaltă parte a mesei de negocieri, nu același lucru îl așteptam de la colegii din celelalte sindicate. Liderii, fără a avea sprijinul și acceptul membrilor de sindicat, au simulat negocierea cu ministrul pe unele dintre cele mai importante schimbări care ar putea să se aplice în sistemul educațional. Șantajați sau nu, aceștia au acceptat eliminarea testelor naționale și a titularizării, precum și aplicarea descentralizării.

► DRAGOȘ CONSTANTIN NEACȘU

Pornită la începutul anului ca o campanie de revoluționare a învățământului românesc conceperea pachetului de legi privind învățământul s-a transformat ușor dar sigur într-o acțiune de distrugere a ceea ce a mai rămas bun în învățământ. Fără studii de impact și fără o gândire coerentă, cele trei proiecte de lege – Legea învățământului Școlar, Legea învățământului superior și statutul personalului din

învățământ – au fost negociate la un pahar de bere și doi mici la Sinaia de două-trei dintre cele patru federații sindicale. Singura care nu a dorit să ia parte la aceste negocieri a fost Federația Educației Naționale. Motivele care au condus la această decizie sunt, potrivit conducerii FEN, lipsa unui parteneriat social adevărat.

„Ministrul Adomniței a încercat printr-un simulacru de discuții să-și legitimizeze graba suspectă cu care a vrut să trimită în Parlament un pachet de legi privind viitorul

Educației. Legi de o asemenea importanță nu pot fi discutate serios, în două zile, chiar dacă acțiunea de socializare se desfășoară la aer curat și cu bere rece. Noile acte normative, în forma propusă de minister, vin să îngroape învățământul. Dacă se vor aplica, ne vom întoarce în perioada de dinainte de revoluție în care nimeni nu avea voie să spună nimic. Prin aceste proiecte, reprezentanții ministerului în frunte cu «șeful de șantier» Adomniței și-au arătat adevărata menire, aceea de a transforma învățământul într-un simulacru care promovează mediocritatea. Nu putem fi părtași la această mascaradă, orchestrată de Adomniței, care poate fi comparată cu un atentat la viitorul României”, a declarat Cătălin Croitoru, președintele FEN.

Potrivit FEN, organizația a cerut ca discuțiile pe tema pachetului legislativ să se poarte încă de la sfârșitul anului școlar, lucru acceptat în principiu de ministru însă de care nu s-a mai ținut cont. Același lucru s-a întâmplat și cu Statutul. La început s-a stabilit ca statutul să privească tot personalul din învățământ însă după unele discuții cu ușile

cunoscut încă de la începutul lunii

SUPREMĂ

închise și unele negocieri cu unele sindicatele personalului nedidactic a fost exclus.

Interese personale

Nemulțumirea sindicalștilor FEN a fost legată și de modul în care se desfășoară parteneriatul social. „Nu poți trata un cadru didactic în același mod în care tratezi un muncitor necalificat de la drumuri și poduri. Domnul ministru trebuie să înțeleagă că a ajuns datorită partidului să conducă un domeniu care îi este total străin, dar care asigură viitorul României. Prin acțiunile promovate până acum, Cristian Adomniței ne-a arătat însă că este interesat mai mult de banii alocați pentru infrastructură și nu de o adevărată reformă a sistemului de învățământ în interesul tuturor participanților la actul educațional. Ceea ce se întâmplă la ora actuală în învățământul românesc este o sfidare la adresa tuturor românilor, fie că sunt cadre didactice, elevi, studenți sau părinți, realizată cu acordul celor care până acum negau cu vehemență orice idee reformatoare pe care FEN încerca să o promoveze“, a adăugat Cătălin Croitoru.

Modul în care unii lideri sindicali au acceptat propunerile MECT ridică însă foarte multe semne de întrebare. Cei care până mai ieri strigau că nu vor fi de acord niciodată cu descentralizarea și eliminarea titularizării sau „titularirii“ – cum au învățat ei – s-au trezit peste noapte mari susținători ai legilor propuse de Ministerul Educației.

„Suntem consternați să aflăm că, la prelungirea de simulare de discuții de luni (n.r. – 27 august), Aurel Cornea și Gheorghe Isvoranu au fost de acord cu desființarea titularizării în învățământ și înlocuirea ei cu ocuparea postului la nivel de unitate de învățământ. Este o sfidare la adresa tuturor celor ce lucrează în sistem din partea unor preținși lideri sindicali care nu mai sunt legați în niciun fel de evoluția sistemului educațional. Trebuie să recunoșc că acum mi-am dat seama de ce la întâlnirea de la începutul lui august toți, în afară de reprezentantul FEN, au fost de acord ca negocierile să înceapă după 20 august. Se pare că totul era stabilit și mai era nevoie doar de o simulare a discuțiilor «colegiale, dar ferme», a mai spus liderul FEN.

Probleme ale Legii învățământului preuniversitar

1. Structura învățământului. Structura învățământului cuprinsă în proiectul de lege este susținută de FEN. Însă, la ora actuală baza materială nu poate asigura cuprinderea tuturor copiilor și elevilor. Nu sunt creșe, nu sunt suficiente grădinițe iar școlile nu dispun de condițiile necesare. În situația în care peste 50% din unitățile de învățământ nu au nici măcar autorizație sanitară de funcționare nu credem că această structură poate fi aplicată pe termen scurt și chiar mediu și este necesar ca legea să stabilească un program eșalonat cu indicarea surselor financiare necesare.

2. Resursa umană. Proiectul de lege nu cuprinde elemente clare ale descentralizării administrative în conformitate cu care unitatea de învățământ să fie singura în măsură să-și selecteze resursa umană. Asistăm, după negocieri, la o soluție de compromis care combină descentralizarea administrativă cu centralizarea de până acum în ceea ce privește mișcarea personalului didactic. Astfel, prin modificările aduse, performanța dorită de toți va fi blocată de această combinație. Dispare noțiunea de titular al sistemului și este înlocuită cu o noțiune insuficient definită, care pune în mod grav sub semnul întrebării stabilitatea și chiar existența carierei didactice. În învățământ nu se poate lucra cu zilieri ca pe șantierele de construcții.

3. Salarizarea. Prin noile proiecte de lege salarizarea în conformitate cu performanța nu poate fi realizată întrucât nu sunt stabilite noile elemente ale legii salarizării și nici criteriile de performanță în conformitate cu care aceasta trebuie să se facă. Astfel vom avea prevederi legale ce nu vor putea fi aplicate.

4. Reforma curriculară. Proiectul de lege nu face nici un fel de referire la reforma curriculară, la descongestionarea programelor și a manualelor și la eliminarea informațiilor reziduale care sunt comunicate. Manualele trebuie făcute pentru elevi și nu pentru cei care le propun și care de cele mai multe ori nu au niciun fel de legătură cu predarea la clasă.

5. Norma didactică. Deși parlamentul modificase statutul personalului didactic în ceea ce privește norma didactică pentru educatoare, învățători și institutori, noul proiect elimină aceste prevederi menținând o discriminare nejustificată între categoriile de personal didactic. Este un exemplu care demonstrează unde a dus graba cu care ministrul Adomniței, cu acordul unor federații sindicale, a ținut să promoveze aceste proiecte de lege. Nu s-a ținut cont în niciun fel de aceste prevederi care fuseseră reglementate în timpul discuțiilor la proiectul legii învățământului, și care erau asumate de fosta conducere a Ministerului Educației. De asemenea, se urmărește includerea în norma didactică de 40 de ore pe săptămână a unor activități care până acum erau renumerate.

6. Personalul nedidactic. Cu toate că atât vechea conducere a Ministerului Educației cât și ministrul Adomniței, prin declarațiile oficiale, au acceptat necesitatea unui statut al personalului din învățământ, în care să fie cuprinși și salariații din categoria personalului nedidactic, noul proiect nu mai prevede acest lucru. Personalul nedidactic, deși se regăsește pe anexa funcțiilor comune își desfășoară activitatea în cu totul alte condiții decât categoriile similare care lucrează în alte sectoare bugetare. Salarizarea lor pentru condițiile specifice în care își desfășoară

activitatea nu va putea fi realizată și nu vor putea beneficia de unele sporuri specifice sistemului educațional.

7. Școala de după școală. Vechiul proiect al legii învățământului crea premisele realizării în toate unitățile de învățământ a programului „Școala de după școală“ (After School). Acest lucru ar fi creat șanse egale de pregătire și dezvoltare tuturor elevilor indiferent de situația materială sau de mediu și ar fi putut conduce la transferarea unor activități desfășurate acum, în programul obișnuit de lucru, după-amiaza.

8. Funcțiile de conducere de la nivelul unităților de învățământ. Actualele proiecte prevăd pentru fiecare unitate de învățământ, indiferent de numărul de copii/elevi funcțiile de director, director adjunct și director educativ. Funcția de director adjunct și director educativ va trebui normată, după caz, în funcție de numărul de grupe/clase de complexitatea unității și a activităților desfășurate. Nu este cazul să numim trei directori într-o unitate de învățământ fie ea și cu personalitate juridică care cuprinde 200 de copii/elevi. Numirea directorilor unităților de

Facem schimbări de suprafață fără să ținem cont de stadiul actual al învățământului

învățământ de către Consiliul de administrație care poate alege dintre primii trei clasați pe cel situat pe locul trei este o aberație care pune sub semnul ridicolului însăși noțiunea de concurs. O măsură ce are ca scop evident aprofundarea politizării administrative a Educației și un mare pas înapoi în ceea ce privește promovarea unui management de calitate.

9. Suplinitorii. Noul proiect de statut face referire la cadre didactice titulare și cadre didactice – acestea fiind cele care ocupă posturi/catedre vacantate temporar. Nu se face niciun fel de referire la actualele cadre didactice suplinoare care la data intrării în vigoare a prezentei legi nu au un loc de muncă asigurat neprecizându-se clar modalitatea prin care acestea vor fi încadrate cu contract individual de muncă. Actualul proiect păstrează aceeași discriminare între cadrele didactice cu același nivel de pregătire, aceleași grade didactice și aceleași performanțe.

10. Definitivatul. Definitivarea în învățământ trebuie să se realizeze în urma monitorizării activității pe întreaga perioadă de stagiatură de către mentor, metodician și directorul unității. Definitivatul obținut în urma unui examen este absolut irelevant, acesta trebuind să fie obținut în baza descriptorilor de performanță realizați la clasă și în baza raportului întocmit de cei care i-au îndrumat activitatea.

Această listă de probleme este exemplificativă și nu exhaustivă. Are rolul de a face dovada că un pachet de legi de o maximă importanță pentru evoluția României nu poate fi promovat în maniera și la nivelul complet neprofesional la care apelează ministrul Adomniței.

Noul pachet de legi și admiterea la liceu în viziunea profesorilor

Părerile Forumiștilor

Schimbările propuse de ministrul Educației, Cristian Adomniței, și acceptate de unii lideri sindicali au creat o adevărată revoltă printre cadrele didactice. În această pagină puteți citi câteva dintre sutele de comentarii de pe forumurile de discuții www.portal.edu.ro și www.didactic.ro.

► DAN BĂLAN

Cine ma poate informa...

Știe cineva cu ce-l șantajează/momesc liberalii pe șeful doamnei Becic, liderul FSLI, de pune totul la toate cretinii liberalilor? De asemenea poate cineva să-mi spună unde e publicat studiul lui Adomniței prin care demonstrează că prin aruncarea în șomaj a 25% dintre profesorii de liceu învățământul românesc devine necorupt și competitiv? – pentru că asta se va întâmpla prin umflarea gimnaziului...? unde e demonstrația că un copil de clasa a opta e timorat de examen, dar un copil de clasa a VII-a poate susține trei teze unice naționale? Care sunt argumentele că funcționează mai bine o școală care trebuie să-și strice programul de șase ori pe an pentru a organiza aceste teze? Ce spun acești cretini despre programul profesorilor care trebuie să corecteze la aceste teste? Dar cum vor fi plătiți acești profesori? Unde e situația cu costurile acestei gogomării? În loc să asigurăm o admitere cinstită ne dăm după deget cu toate aceste prostii complicate care perturbă și profesori și copii? Și încă un lucru: știți că anul acesta nu s-a putut contesta nota? Copii cu teze de 9,70 au primit șase și n-au putut contesta nota. De ce nu se frânează avântul acestor cretinoizi ai reformei degeaba prin solicitarea că orice idee să fie prezentată cu studii de cauză și efect?

► FLORINA

Sunt profesor titular cu o vechime de 7 ani în învățământ (m-am titularizat anul acesta) și la anul vreau să obțin un post în alt oraș! Mă îngrozește ideea de a da examen la instituția respectivă deoarece va fi cu PILEEEEEEEEEEEEEEEEEEE mari!!! Este o prostie că directorul va angaja profesioniști, va lua pe cine vrea și aceștia vor fi protejați! Cel puțin cu examen național aveam impresia că pleacă toți de pe picior de egalitate, deși unii au pile oricum! Sper ca liderii noștri să ne protejeze totuși și să țină cont și de noi! Eu iubesc meseria asta și nu vreau să fiu determinată să fac altceva!

► ANCA

D-le ministru inginer constructor! Copiii noștri nu sunt cărămizi!!!! Nu știți că la orice construcție contează temelia, de ce veniți dv să o stricați acum!!! La copii se gândește cineva sau doar vă gândiți să rămâneți și dv. în amintirea oamenilor cu ceva? Un om poate ieși în evidență prin inteligență sau prin

prostie, ori de inteligență dv. nu ați dat dovadă deloc!!!!!! Copiii noștri sunt niste cobai pentru toți incompetenții de miniștri care se perindă pe la minister!!! Ajunge!!!!

► GOGU

Măsura are un evident caracter electoral și va aduce PNL-ului voturile părinților care își „promovează” odraslele pe bani grei pentru a nu-i stresa cu învățătura. O politică cinică și de-a dreptul criminală față de viitorul acestei țări.

► ION

Sunt om din sistem și știu ce aiură este această „teză unică”. Ea nu e unică, pentru că nu va fi la fel „data”. Copilul va da 24 de teze în cei 4 ani, față de un singur examen de admitere, așa cum ar fi trebuit făcut, pentru intrarea în liceu. Una e să dai „teză unică” în primul semestru din clasa a 5 a, alta e să dai examen de intrare în liceu, la 15 ani... dar dacă matale ai picat acel examen, nu înseamnă că trebe să te răzbuni acum.

► CLAU

Trăim în România! Cine o să supravegheze copiii la școala comunală din Valea Plopului? Cine îmi garantează că acolo nu se va copia pe rupte în cele 24 de teze? Am mai dat exemplul celor câtorva mii de copii din țară care au avut media claselor 5-8 peste 8 și nu au reușit să ia un 5 la Capacitate. Și acești elevi provin în proporție de 90% de la școlile rurale! Aici este marea hibă! Calitatea profesorului care supraveghează! Un profesor suplinitor care mai ia și 2 și ceva la examenele de titularizare fiți siguri că supravegherea lui va lăsa de dorit! Totuși nu ați spus nimic de faptul că liceele prin descentralizare vor avea dreptul să organizeze examene. Aici este salvarea pentru că liceele care se respectă își vor organiza singure examenele. Și aici vor apărea ca pe timpul lui Ceaușcă câteva aranjamente, dar 95% dintre locuri vor fi atribuite pe drept.

► MAMA PROF.

Sunt profesoară cu peste 30 de ani vechime (activând la un liceu extrem de căutat) și mama unui copil de gimnaziu ce studiază într-o școală foarte bună, cu profesori exigenți și, cu o excepție, foarte buni. Copilul meu este foarte bun la învățătură. Sunt îngrozită de efectele introducerii acestor teze având argumente atât subiective, cât și obiective. Argumentele obiective: 1) Admiterea la liceu numai pe baza mediilor generale a mai fost practică în învățământul românesc de două ori, renunțându-se după 2-3 ani la această modalitate (eu am simțit efectele unei astfel de admiteri înainte de '90). Mulți dintre elevii care veneau din rural cu medii foarte mari, chiar de 10, se dovedeau a fi analfabeți și rămăneau corigenți la foarte multe obiecte. Așa că „s-a îmbunătățit” legea de atunci care prevedea că rămâi repetent dacă în primul trimestru ai mai mult de 5 corigențe. 2) Corupția

și presiunile din partea părinților și direcțiilor au luat amploare, iar calitatea actului pedagogic s-a diminuat. Până la urmă, niciun profesor, oricât de mult ține la prestigiu, va avea un sentiment de lehamite și de inutilitate și va ceda. 3) În primii ani după introducerea Capacității, când aceasta se dădea în toate comunele, rezultatele examenelor au fost puternic fraudate, chiar la indicațiile unor inspectori (eu personal nu am mai fost „agreată” pentru supraveghere 3 ani pentru că am reclamat dictarea răspunsurilor la proba de istorie de la prima capacitate). La testele inițiale date la liceul la care predau, se constată frecvent că mulți elevi din rural cu medii peste 9, aveau cunoștințe sub nota 3 la română și matematică. 4) În condițiile în care sute de profesori, mai ales din rural, părăsesc învățământul, la sate activează foarte mulți suplinitori care nu sunt în stare să promoveze examene de suplinitor cu note mari. Pentru a-și asigura o existență fără probleme din partea părinților și a directorilor, ei vor da note mari și vor permite copiatul. Urmarea: locul unor copii cu medii justificate cuprinse între 7 și 9 din urban va fi luat de copii cu medii cuprinse între 9 și 10 din rural, dar având cunoștințe de 2 și 3. Desigur că vor mai exista și excepții atât în urban, cât și în rural. Argument subiectiv: copilul meu are la matematică o profesoară cu grave probleme de sănătate, lipsind și câte 3 luni. În această perioadă a venit, din când în când, un alt profesor, care nu cunoștea clasa. Noroc că era în clasa a VI-a, pentru că nu ar fi parcurs materia pentru teza unică. Dar cei care doresc tezele unice au argumente dovedite printr-un studiu? Dacă tot luăm ideile de prin alte țări, măcar să le luăm complete. În Franța, testele inițiale stau la baza unor rapoarte ce se folosesc pentru reglarea sistemului. Astfel, dacă se constată că elevii ce provin de la un profesor din ciclul anterior au cunoștințe mult sub notele cu care au venit, profesorul respectiv este controlat și sancționat. Deci niciun profesor nu va încerca să fie „mai înțelegător”.

► ALEX. NEMETH

Într-adevăr, e penibilă justificarea ministrului privind necesitatea sistemului tezelor unice pe motiv că elevii erau stresați de testele naționale! Doamne ministru, vedeți că pe elevii îi stresează și bacalaureatul! Nu credeți că ar trebui înlocuit și bacalaureatul cu niște teze unice? Și, când veți constata că și tezele unice îi stresează pe elevi, cu ce intenționați să le înlocuiți?

► LOXANNA

Da, așa e, acesta e tristul adevăr, toți miniștrii care s-au perindat pe la Educație au vrut să ofere poporului o „reformă a învățământului”, doar de dragul de a face ceva, dar niciun cap luminat care a ocupat numitul scaun de ministru nu a avut nici cea mai mică idee cum să se înfăptuiască

această reformă, dar mai ales ce ar trebui să vizeze reforma. Și mai ales... nici măcar nu s-au oboșit să se consulte cu oamenii direct implicați în procesul educativ! Dacă se aprobă noua lege ne ducem pe apa sâmbetei, clar!

► BIOLOGIE35

Doamne ministru, vedeți că pe elevii îi stresează și bacalaureatul! Nu credeți că ar trebui înlocuit și bacalaureatul cu niște teze unice? Și, când veți constata că și tezele unice îi stresează pe elevi, cu ce intenționați să le înlocuiți?

► AMELIA_IOANA

Am și eu o nelămurire. Dăm teza în decembrie și facem recapitularea și fixarea în ianuarie? Anul trecut a fost o bătaie de joc, nu am avut timp să fixez nimic cu elevii. De ce dacă tot au luat-o pe parte asta nu au fixat tezele în ianuarie după recapitulări? Câți profesori au fost consultați cu privire la datele susținerii tezelor?

► GABITZI

Într-un fel nu ar fi rea ideea tezelor unice, dacă elevul a luat la o teză notă mai mică are timp să o corecteze pe parcursul anilor, dar modul de organizare este total aiurea atâta timp cât examenele (tezele) se susțin în școli, în multe locuri vor fi elevi de nivel sub minim cu note peste 8, în timp ce în alte școli un elev mediu va lua 7 pentru că nu a copiat. Cred că ar trebui să se rezolve această problemă a copiatului (și nu mă refer la câte un elev care mai scapă că este foarte versat, ci la școli unde se face tot posibilul ca elevii să copieze pentru a da bine) și după aceea se pot gândi și dacă dau teze unice sau capacitate sau ce-o mai fi. Mi se pare că ne învățăm aiurea, tot schimbăm modul de a da aceste examene, dar nu intervenim odată acolo unde ar trebui, din contră (din câte am citit eu metodologia) acest mod de a da examenele mi se pare că favorizează furtul.

► DOC.

Ministerul propusese un spor de doctorat de 25%, iar FSLI l-a redus, fără discuții, la 20%. Universitarii luptă pentru mai multe drepturi bănești și se știe procentul de corupție din acest domeniu, iar ai noștri sindicaliști ne dau în cap. Ar trebui să lupte pentru mai multe drepturi salariale atât pentru debutanți, pentru tineri în general, cât și pentru ceilalți: la pensionare se dau 3 salarii, dar la un debutant care a luat examenul de titularizare și se duce, săracul, în orice colț de țară nu-i dă 3 salarii de debutant (600x3 față de 1.500x3). Acestea ar fi propunerile lor. Eu, oricum sunt supărată tare. Dacă a propus ministerul așa ceva, de ce ei refuză această ofertă și o scad. Nu cumva printre ei sunt cadre FOARTE BINE PREGĂTITE (dacă avea vreunul doctorat, altfel ar fi stat lucrurile; probabil ies la pensie și s-au gândit doar la ei).

► SORINATOR

Nu-mi vine să cred, nu știam despre aceasta!!! Deci FSLI-ul e cel care se opune creșterilor salariale fundamentate pe merit și performanță academică? E aiuritor, pentru asta i-au mandat membrii de sindicat să-i reprezinte la negocieri? Nu-mi rămâne decât să mă felicitez că nu fac parte din acest sindicat care se dovedește a acționa împotriva intereselor profesorilor. Până la urmă care e varianta finală, cea cu 20%?

► PIM PIM

Pentru 2 mici, o bere și o plimbare la Sinaia syndicatele au spus un mare DA (excepând FEN) la noua lege care aduce o droaie de aberații. Acum nimeni nu spune nimic însă când o parte din catedre vor intra în restrângere, directorul va negocia pe euro posturile titularizabile, iar transferurile vor fi făcute după criteriul vârstei (altfel nu văd cum ai putea aduna puncte pentru transfer că doar nu toți publicăm cărți sau manuale). Mulți profesori vor cere grevă, însă va fi prea târziu. Eu rămân perplex cum syndicatele acceptă tot ceea ce este livrat de ministru. Aruncați o privire pe structura FSLI (cred că e cel mai mare sindicat) și veți observa ce paletă serioasă de departamente au, asemenea unei multinaționale, totuși la Sinaia acești domni s-au transformat în niște yesmen. Se pare că și reacția profesorilor e la fel de slabă. Revoltător că syndicatele să își dea acordul pentru noua lege atât timp cât nu se cunoaște opinia membrilor, sau poate asta a fost rolul întâlnirii de la Sinaia. Tare ieftin mai sunt vândute interesele noastre.

► PIM PIM

„Titularizarea în sistemul de învățământ dispăre! Cu acceptul lui Gheorghe Isvoranu și Aurel Cornea titularizarea în învățământ se desființează. Astăzi au căzut la pace cu ministerul demonstrând că sunt înțeleși de mai demult. Participarea lor la simulacrul de discuții de la Sinaia și astăzi la București n-a fost decât un scenariu menit să legitimeze demersul ministrului Adomniței de a promova un pachet de legi care va pune definitiv pe butuci Educația în România. Potrivit noii legi, propusă de Adomniței și susținută de FSLI și Fed. Spiru Haret, titularizarea se va face la nivelul unității de învățământ. Profesorul căruia i se restrânge postul în unitatea în care s-a titularizat se va putea angaja într-o altă unitate în care există post liber – cu alte cuvinte dacă a fost titular la o școală în București și și-a pierdut postul se poate angaja la o școală în mediul rural unde este post liber, eventual într-un alt județ. Cei care până mai ieri se făceau că sunt partizanii păstrării titularizării în sistem, astăzi și-au arătat adevăratul chip. Și asta este numai una dintre fețele trădării lor. În curând le veți afla pe toate pe pielea dv.” Nu sunt membru FEN da' se pare că e singurul sindicat care arată semne de normalitate față de noua lege.

Doi foști miniștri ai Educației critică deciziile luate de Adomniței

Andrei Marga și Mircea Miclea, doi dintre cei mai reputați profesioniști din domeniul educației au acceptat invitația noastră de a comenta pentru „Școala românească” deciziile luate în ultima perioadă de actualul ministru al Educației, Cristian Adomniței. În opinia lui Andrei Marga, Ministerul Educației din 2007 reunește toate defectele abordărilor din 2001-2005: incompetența acoperită de inițiative rătăcite, obsesia schimbării cu orice cost, lipsa de răspundere pentru consecințele măsurilor. Mircea Miclea spune că actualul ministru folosește o abordare strict legislativă a reformei în educație care este o eroare. ▶ DRAGOȘ NEACȘU

Andrei Marga

Mircea Miclea

Școala românească: Cum comentați modul în care Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului dorește să promoveze un nou pachet legislativ pentru educație (fără o consultare reală a principalilor actori)?

În 2000, după încheierea cu succes a negocierilor de aderare a României la Uniunea Europeană – prin ordinea ministrului nr. 4.154 și 4.155 din 11 iulie 2000, s-a pus în mișcare elaborarea „Legii universităților” și a „Legii școlilor și liceelor”. Prin Notificarea ministrului din 25 aprilie 2000, s-a lansat ideea unui „pact național în reforma învățământului”. După schimbarea de guvern de la începutul lui 2001, proiectul acestor legi a fost părăsit. Până atunci proiectele de legi erau discutate public. Odată cu adoptarea Legii restructurării studiilor universitare din 2004 s-a renunțat la dezbaterile publice. Ministerul Educației din 2007 reunește toate defectele abordărilor din 2001-2005: incompetența acoperită de inițiative rătăcite, obsesia schimbării cu orice cost, lipsa de răspundere pentru consecințele măsurilor. Efectele se văd cu ochiul liber: în 2004-2007 învățământul românesc s-a izolat mai mult ca oricând după 1989 de evoluțiile din celelalte țări, iar rămânerea în urmă se adâncește. Prestigiul internațional recăștigat la sfârșitul anilor '90 s-a stins. Între altele, peste trei sute de milioane de dolari împrumutați și folosiți, la mijlocul anilor nouăzeci, pentru reforma educației (precondiție de intrare în UE și, indirect, în NATO) au fost irosite din nepricepere și politicianism. Cele două proiecte de legi (învățământul preuniversitar și cel universitar) prezentate de actualul Minister al Educației sunt atât de neprofesional și de nejuridic elaborate, încât, la propriu, nici nu merită atenția. Cetățenii trebuie, însă, să le ia în seamă doar pentru că există pericolul de a fi adoptate de un guvern diletant, care se agață de „inițiative” cu orice preț, fie și cel al aruncării României în orice criză. S-a ajuns, din păcate, ca, sub acoperirea înțelegerii ciocoiești a democrației, să se ia decizii greșite, ce afectează soarta multor oameni. Se confirmă din nou temerea exprimată altădată de Thomas Mann privind situația în care partea mai nepregătită ajunge să conducă. În fapt, tot felul de corigenți de odinioară au ajuns, la noi, să decidă educația. Proiectele de legi amintite nu se bazează pe vreo analiză a sistemului și pe cunoașterea a ceea ce se face astăzi în domeniu; ele izolează încă o dată învățământul din România. În marea majoritate a țărilor au loc dezvoltări de-a dreptul uimitoare pentru a pune în valoare potențialul elevilor și studenților; la București ministerul caută voturi la alegerile ce vin. Proiectele din 2005-2007 nu sunt elaborări serioase și responsabile; adoptarea lor costă enorm și va trebui să fie regretată.

Mi se pare o grabă nejustificată. Unul dintre principiile de bază ale bunei guvernări sună așa: întâi soluții, apoi legi. Adică, nu te apuci să promovezi o lege și, cu atât mai puțin, un pachet de legi care nu are în spate, foarte clare, bine fundamentate, soluțiile. Legile se fac pentru a rezolva, nu pentru a crea și mai multe probleme.

Școala românească: Pretinsele noutăți din acest pachet de legi pentru învățământul preuniversitar, respectiv universitar, le considerați eficiente pentru redresarea sistemului?

„Noutățile” sunt, desigur, doar pentru naivi; în fapt, sunt câteva improvizații, care nu schimbă sistemul, dar îi agravează neajunsurile. De pildă, renunțarea la examene naționale sau la funcția de lector nu fac sistemul mai funcțional. Lipsește, în aceste proiecte de legi, atât cunoașterea sistemului, cât și priceperea de a-l schimba.

Întâi, trebuie foarte clar înțeles că o abordare strict legislativă a reformei în educație este o eroare. Să luăm un exemplu. Putem stipula foarte ușor într-o lege că grupa pregătitoare este obligatorie (din exces de zel, putem spune chiar că toată grădinița de la 3 ani e obligatorie!). Numai că, înainte de a stipula acest lucru, ar trebui să stabilim foarte clar ce curriculum vor avea acești copii, ce mai trebuie făcut pentru pregătirea personalului didactic implicat, cum se vor coordona instituțiile implicate și ce trebuie făcut pentru ameliorarea infrastructurii. Dacă nu abordezi toate aceste aspecte ale problemei, ci schimbi doar legea, atunci e ca și cum ai spune: „Vă obligăm să vă dați copiii la grădiniță (ba chiar de la 3 ani!!), dar nu știm ce o să învețe (= ce se schimbă față de acum), nici dacă sunt pregătite educatoarele și nici dacă instituțiile implicate (școala și grădinița) vor colabora sau au baza materială necesară”. Scurt spus, o abordare strict legislativă compromite total ideea de schimbare.

Școala românească: Cum comentați renunțarea la Testele naționale și noua metodologie de admitere la liceu bazată pe tezele cu subiect unic și mediile din clasele V-VIII, măsuri anunțate cu trei zile înainte de începerea anului școlar?

Era o tradiție pozitivă în învățământul românesc examenul național. În legea din 1995 a fost un consens politic pentru a opera cu „capacitate” și „bacalaureat” ca examenele naționale. Soluția a rămas și în reformularea din 1999 a legii. Nu toate țările au astfel de examene, unele le au de sute de ani, altele prezintă combinații. Nu aceasta este, însă, important, cât faptul că în experiența istorică a României examenele naționale contribuiau la susținerea unei performanțe importante – „cultura generală”. În țara noastră cultura de specialitate nu a excelat în trecut, dar cultura generală a fost, cu rare perioade de exceptare, competitivă. Renunțarea la examenele naționale (fie și în forma rebotezată inutil ca „teste naționale”) nu este nici necesară, nici inspirată, nici responsabilă. Așa-zisele „teze” cu subiect unic nu rezolvă nimic, dar slăbesc, în schimb, educația și reduc autonomia profesională a cadrului didactic, și așa subrezită. Sunt de părere că mediile din timpul unui ciclu sunt bază bună pentru admiterea în ciclul următor, dar trebuie procedat cu precauție în cazul școlarizării generale, mai ales acum când, conform proiectului, practic se diluează examenele naționale.

Din nou se pune căruța înaintea cailor. Ca să discuți despre ce și cum evaluezi, trebuie mai întâi să stabilești ce trebuie să învețe elevii. Stabilești curriculumul, apoi evaluarea. Or, așa, dacă faci schimbarea evaluării și n-ai modificat curriculumul, introduci noi tensiuni în sistem și, ceea ce e mai grav, nu rezolvi problema. Pe de altă parte, avem clar nevoie de un test care să evalueze competențele, nu cunoștințele. Testele de tip PISA fac acest lucru și un astfel de test ar fi binevenit la noi. Un învățământ trebuie, întâi de toate, să formeze și apoi să testeze competențe, nu cunoștințe. Din păcate, schimbările propuse arată că mai ales conținuturile (de la disciplinele de studiu) și nu competențele transferabile sunt importante și mai arată că nu contează ce învață elevii, ci ce anume testezi.

Școala românească: Care ar trebui, din punctul dumneavoastră de vedere, să fie pașii de urmat pentru o adevărată reformă în învățământ care să conducă la o educație de calitate?

Sunt de evocat, desigur, multe detalii tehnice, pentru a răspunde la întrebare. Nu fac aici evocarea. Aș sublinia, însă, că aceste detalii se reglează plecând de la o concepție. Nu dau rezultate reforme ce nu au la bază înțelegerea sistemului, deci o concepție. Aș spune că și România ar trebui să desfășoare astăzi, în conceperea educației, implicațiile trecerii la „societatea cunoașterii” și „societatea înțelepciunii”. Reiau aici sintagmele în care am rezumat, în volumul recent **Speranța rațiunii** (EFES, Cluj, 2006), reforma de care este nevoie în țara noastră, astăzi: „o societate a învățării”; „un sistem optimizat”; „educația ca prioritate a dezvoltării”; „sincronizarea legislației”; „funcționarea pe principiul subsidiarității”; „infrastructură a erei electronicii”; „învățământ centrat pe cel ce învață”; „restabilirea demnității sociale a educatorului”; „ameliorarea tehnologiilor indigene prin cercetare științifică”; „competitivitate prin cooperare internațională”. Aceste sintagme pot fi oricând detaliate într-o dezbateră ce ar viza schimbarea și, deci, viitorul, mai mult decât rătăcirea și împotmolirea din prezent.

Întâi cred că trebuie semnat un pact național pentru educație, în care să fie cuprinse principalele soluții ale problemelor pe care le avem și calendarul de implementare al lor. Apoi trebuie elaborate, în baza acestui pact, politicile de implementare a fiecărei soluții (stabilind cum se face, când se va face, cu ce resurse și până când). Apoi aceste strategii de implementare trebuie discutate cu partenerii sociali și implementate cu fermitate. Dacă nu vom urma acești pași, schimbările din educație vor fi mereu strangulate de schimbările de miniștri, de guverne sau de ciclurile electorale. Adică se va repeta ceea ce, din păcate, a fost până acum, până când ideea de reformă va fi complet compromisă.

Eliminarea testelor naționale, criticată de societatea civilă

Ministerul Educației a luat decizia cu doar două zile înaintea începerii anului școlar de a renunța la testele naționale. Hotărârea a fost luată însă unilateral, fără consultarea partenerilor sociali. Mai mult, prin noua metodologie tezele unice, aflate anul trecut în fază de proiect, vor ține locul testelor naționale în calcularea mediei de admitere.

Fără o discuție prealabilă sau o dezbateră publică, ministrul Educației, Cristian Adomniței, s-a hotărât să renunțe la testele naționale. Această decizie, care afectează atât elevii, cât și cadrele didactice, a fost aspru criticată atât de Federația Educației Naționale, cât și de alte organizații.

Potrivit FEN, modificarea propusă de ministrul Adomniței nu aduce nimic bun pentru reformarea sistemului educațional și creșterea calității în învățământ. „Decizia ministrului încalcă legile în vigoare

Admiterea în clasa a IX-a
Potrivit metodologiei, admiterea în clasa a IX-a pentru anul școlar 2007-2008 se va face pe baza rezultatelor de la tezele cu subiect unic și a mediei claselor V-VIII. Astfel, se va schimba sistemul de admitere în clasa a IX-a. Trebuie spus că elevii vor da anual nu mai puțin de șase teze față de 3 probe la Testele Naționale.

privind parteneriatul social conform cărora astfel de decizii nu pot fi asumate decât în cadru instituțional al comisiei de dialog social după consultarea tuturor partenerilor. Este o nouă dovadă a faptului că orgoliile ministrului Adomniței sunt mai presus de lege”, a declarat Cătălin Croitoru, președintele FEN.

De asemenea, membrii Asociației EDU CER spun că procedura privind tezele cu subiect unic „vor atrage copiii într-o cursă nebună pentru note cât mai mari și îi vor în-

văța de mici să trișeze”. EDU CER susține că nu se știu dacă membrii comisiilor vor fi plătiți la nivelul testelor naționale. În caz că da, costurile vor fi duble, iar dacă membrii comisiilor nu vor fi bine plătiți, corectarea tezelor va fi o activitate nesperioasă, de mântuială. În plus, mai spune asociația, toate școlile trebuie dotate cu logistica și mijloacele electronice de comunicare existente „de bine, de rău” în centrele de examen, chiar și școlile gimnaziale din sate mai îndepărtate.

Calendarul tezelor cu subiect unic

SEMESTRUL I

Limba maternă - 30 noiembrie
Matematică - 5 decembrie
Istorie/geografie (numai pentru clasa a VIII-a) - 11 decembrie
Limba română - 14 decembrie

SEMESTRUL AL II-LEA

Limba maternă - 6 mai
Istorie/geografie (numai pentru clasa a VIII-a) - 9 mai
Limba română - 13 mai
Matematică - 16 mai

SIVECO Romania organizează cursul Intel®Teach – Predarea în Societatea Cunoașterii

Între 23 august și 1 septembrie la Râmnicu Vâlcea s-a desfășurat cea de-a doua sesiune de instruire din cadrul Programului Intel®Teach – Predarea în Societatea Cunoașterii. 92 de profesori din întreaga țară, aleși pe baza unei preselecții riguroase, au obținut la finalul cursului diploma de „Master Teacher”. Casa Corpului Didactic Râmnicu Vâlcea și Colegiul Național „Mircea cel Bătrân” au găzduit cele 5 grupe de profesori care au urmat acest curs de formare profesională.

Instruirea a fost asigurată de Otilia Păcurari – formator cu o vastă experiență în perfecționarea cadrelor didactice și de cei 17 profesori care au obținut diploma de „Senior Teacher” și statutul de trainer în urma participării la prima sesiune a cursului desfășurată în cadrul Casei Corpului Didactic Brașov.

Programul de dezvoltare profesională Intel®Teach – Predarea în Societatea Cunoașterii, le oferă profesorilor posibilitatea de a se

familiariza cu multiplele modalități de utilizare a computerului și a Internetului ca instrumente de comunicare și eficientizare a procesului educațional. În urma participării la acest curs, cadrele didactice vor putea să integreze resursele și instrumentele tehnologice în cadrul orelor de curs, promovând în acest fel un proces de instruire modern, centrat pe elev, bazat pe metode participative (metoda proiectului).

„Profesorii români sunt extrem de interesați în a-și dezvolta noi competențe. Prin intermediul Programului Intel®Teach – Predarea în Societatea Cunoașterii, cadrele didactice asimilează modalități de optimizare a procesului de predare prin utilizarea eficientă a instrumentelor IT&C în educație și dezvoltarea documentației cu privire la învățarea bazată pe proiect. Acest curs propune o abordare modernă a modului în care profesorii învață cum să îi sprijine pe elevii în vederea obținerii abilităților necesare secolului XXI”, a declarat Dana Vlădoiu, Training Project Coordinator, SIVECO Romania.

Obiectivul Programului Intel®Teach – Predarea în Societatea Cunoașterii este de a oferi soluții de îmbunătățire a procesului didactic, prin prezentarea celor mai noi modalități de introducere și utilizare a soluțiilor IT&C în educație. Succesul acestui program va fi evident în momentul în care profesorii vor dezvolta independent proiecte educaționale cu ajutorul tehnologiei, concentrându-se pe abilitățile de învățare, nevoile și așteptările elevilor.

Revista „ȘCOALA românească”

www.scoalaromaneasca.ro

NOUTĂȚI ÎN FIECARE ZI

În plus, venim în ajutorul cititorilor cu cinci adrese de email unde fiecare poate să-și spună părurile și să contribuie în acest fel la dezvoltarea învățământului românesc.

sindicat@scoalaromaneasca.ro

nu ezitați să ne scrieți despre orice problemă legată de sindicat;

paparazzi@scoalaromaneasca.ro

trimiteți poze din școli și noi le vom publica, deveniți fotoreporteri și prindeți instantaneele cele mai bune;

reforma@scoalaromaneasca.ro

aveți ceva de spus, o propunere pentru reformarea educației românești, aici ne puteți scrie. Ideile interesante își vor găsi loc în revistă;

juridic@scoalaromaneasca.ro

suntem aici să te ajutăm, nu ezita să dai un email;

corupție@scoalaromaneasca.ro

te-ai lovit de corupția din învățământ, noi te ajutăm să-i dai în vileag pe cei care distrug educația.

Învățarea integrată a limbilor străine

– modele europene –

În multe țări sunt promovate forme de educație bilingvă și/sau multilingvă. De obicei, acest lucru presupune că (1) o parte a curriculum-ului este predată într-o altă limbă decât limba maternă, (2) că obiectul de învățământ este predat într-o altă limbă decât limba maternă și (3) că predarea (tradițională) a limbilor străine continuă să aibă un rol, deși este adaptată la situația multilingvă specifică de învățare. În ultimii ani, această metodă a fost numită, conform Marsh și Marsland, învățarea integrată a limbilor străine și a conținutului altor discipline/IILSCD (Content and Language Integrated Learning/CLIL). Dacă acronimul în limba engleză este un sinonim pentru Content-Based Language Teaching (Predarea limbilor străine bazată pe conținut), din punct de vedere terminologic este vorba de mai mult decât un joc de cuvinte. Este vorba despre o deplasare semnificativă a atenției de la predare către învățare.

▶ ALIN BRATU

IILSCD este tot mai atractivă, în principal din două motive. În primul rând, pentru că în majoritatea țărilor predarea și învățarea limbilor străine sunt în situație de criză. Există sentimentul că eforturile depuse în predarea limbilor străine se situează cu mult sub rezultatele care ar trebui obținute. În al doilea rând,

și mai incitant decât tradiționalele ore de limbi străine. În același timp, discuția este plasată în contextul unei importante dezbateri determinată de evoluțiile din Uniunea Europeană și sprijinită de Consiliul European pentru Limbi Străine: dacă se presupune că cetățenii europeni trebuie să învețe două limbi străine, cum vor face ei acest lucru date fiind aparentele neajunsuri pe care le presupune predarea tradițională a lim-

riate. Cu toate acestea, se poate spune că modelul de teorie ideală a învățării aparținând lui Hill este încă valabil. Potrivit acestuia, modelul trebuie (1) să aibă în vedere complexitățile învățării umane simbolice și rezolvarea problemelor în mod conștient, (2) să permită flexibilitatea în comportament, (3) să explice flexibilitatea cognitivă și aspectele ei deloc universale, (4) să aibă în vedere procesele evolutive, (5) să țină cont de influența învățării timpurii asupra învățării ulterioare și (6) să includă motivarea și consolidarea cunoștințelor. Programul lui Hill a fost fără îndoială prea avansat pentru vremea sa, având în vedere că a fost publicat pentru prima oară în 1964. În prezent, atenția acordată învățării și cunoașterii simbolice, punerea universalismului sub semnul întrebării și insistența asupra importanței motivării și a consolidării coincid cu ideile moderne ale teoriei învățării limbilor care sunt departe de gândirea tradițională de tip generativ și computațional specific lui Chomsky. Teoriile învățării limbilor referitoare la multilingvism și educație provin mai degrabă din teoriile interacționiste decât dintr-o formă de abordare computațională. Aceste teorii se concentrează, în primul rând, pe modul în care învățarea unei a doua limbi (L2) diferă de învățarea limbii materne sau a L1. În al doilea rând, teoriile se concentrează asupra (dez)avantajelor învățării explicite, orientate pe gramatică și formă, față de învățarea implicită, orientată pe discurs și sens. În plus, nu este întotdeauna ușor de făcut distincția între teoriile multilingvismului și teoriile învățării unei a doua limbi (IDL). Acest lucru nu reprezintă neapărat un dezavantaj: în majoritatea cazurilor, teoriile privind IDL și cele referitoare la multilingvism ar trebui private ca fiind complementare și nu opuse. Cu toate acestea, trebuie să ținem cont de faptul că elementele noi pe care le aduce IDL nu se aplică în mod obligatoriu contextelor IILSCD.

Învățarea și cultura educației

Într-o lungă notă de subsol dintr-un articol scris în 1939, Sapir compară studiul statistic al lecturii la copii cu abordarea psihică, în scopul studierii rolului, sensului și funcției lecturii în ceea ce privește dezvoltarea fanteziei și a personalității. Sapir este adeptul acestei din urmă abordări, pentru că doar studiind întreaga personalitate a unui om poți face remarci valabile despre el. Bruner (1996) aduce un argument asemănător în discuția despre relația dintre computaționalism și culturalism: cultura gestionează educația, iar educația este o formă importantă pe care o ia modul de viață al unei culturi. De asemenea, Bruner identifică un număr de principii de bază și importanța lor pentru educație. Le vom prezenta și discuta pe scurt.

Principiul perspectivei sau înțelesul oricărui lucru. Perspectivele

asupra realității pot fi sau nu împărtășite de către individ și instituție. Un exemplu în acest sens este imaginea pe care o au imigranții în prezent despre școală și cea oficială. Bruner intenționează să clarifice această perspectivă.

Principiul constrângerilor. Educația și cultura implică două tipuri de constrângeri: (1) constrângeri care afectează mintea omenească și cultura și (2) constrângeri impuse de limbă. Bruner insistă că aceste constrângeri pot fi „răsturnate” și

(exemplul lui Bruner) sau crearea condițiilor pentru ca elevii să poată vorbi propria limbă într-un cadru instituțional (exemplul nostru).

Principiul instituțional presupune pregătirea pentru a participa la activitatea instituțiilor.

Principiul identității și al respectului de sine sau conștientizarea faptului că se poate face ceva în situațiile nedorite dacă există instrumentele de evaluare a acestor situații.

Principiul narativ se datorează faptului că modul narativ este con-

IILSCD și schimbarea cadrului social

Transformarea unei școli tradiționale, monolingve, într-o școală care să susțină educația multilingvă presupune un impact important și puternic asupra (1) activităților în clasă, (2) organizării școlii, (3) alcătuirii curriculum-ului și (4) asupra modului în care școlile interacționează cu lumea din afară, pentru că educația multilingvă modifică în mod drastic cadrul social și de învățare.

▶ **(1) Activitățile în clasă.** În sistemul de învățământ primar de limbă olandeză din Bruxelles, mai bine de jumătate dintre elevii nu sunt de origine olandeză. Având în vedere că limba franceză este limba dominantă în oraș, mulți elevi comunică între ei în franceză. În sistemul actual, nu există un spațiu „legitim” pentru limba franceză. Într-un context de învățare multilingv, ambele limbi își au locul lor „legitim”, pentru că activitățile în clasă se desfășoară fie în olandeză, fie în franceză.

▶ **(2) Organizarea școlii.** La Bruxelles, școlile de limbă olandeză trebuie să joace atât un rol lingvistic, cât și politic. „Păstrarea” limbii olandeze este una dintre misiunile acestor școli. Cu toate acestea, cererea socială de multilingvism crește rapid și ca urmare, crește și numărul de elevi care nu sunt vorbitori de limba olandeză în școlile tradiționale de limbă olandeză. Astfel, se poate observa cu ușurință conflictul care se naște din tensiunea între cele două misiuni: pe de o parte, păstrarea limbii olandeze și, pe de altă parte, existența unui număr mare de persoane care nu sunt vorbitori de limba olandeză. Educația multilingvă va ajuta la păstrarea limbii olandeze și va forma cetățeni multilingvi. Totodată, tensiunea existentă în școli va dispărea.

▶ **(3) Alcătuirea curriculum-ului.** Obiectivele finale ale curriculum-urilor (numite kerndoelen sau eindtermen în limba olandeză) trebuie să fie atinse de către toți elevii la terminarea școlii primare. Acest lucru este din ce în ce mai greu de realizat în școlile de limbă olandeză din Bruxelles, pentru că elevii care nu sunt vorbitori de limba olandeză trebuie să depășească mai întâi bariera lingvistică și abia apoi pe cea cognitivă. Educația multilingvă are în vedere concomitent ambele aspecte, în special dacă curriculum-ul este reorganizat în așa fel încât după ce se învață ceva în limba principală sau în limba maternă este imediat predat și în limba secundară.

▶ **(4) Modul în care școala interacționează cu lumea din afară.** Așa cum în clasă există stări tensionate, pentru că profesorii sunt împărțiți între a permite elevilor să vorbească între ei în limba franceză și a le interzice acest lucru, tot astfel și autoritățile școlare ezită între a comunica cu părinții în limba franceză, care este în cele mai multe cazuri limba pe care o folosesc cel mai mult, sau a comunica în limba olandeză, limbă pe care mulți părinți nu o stăpânesc. În școlile multilingve, această problemă este rezolvată, pentru că se folosesc ambele limbi.

depășite cu ajutorul calităților metalingvistice ale elevilor. Dezvoltarea acestor calități trebuie să fie un element al educației.

Principiul constructivist. Conștientizarea faptului că realitatea nu este afară, ci este creată.

Principiul interacțiunii implică rolul profesorilor și al elevilor. Bruner respinge modelul tradițional al transmiterii în favoarea unui model de tip „eșafodaj”.

Principiul externalizării se referă la organizarea de activități, spre exemplu activități comune în scopul creării unei solidarități de grup și a modurilor negociabile de a gândi în grup. Un exemplu privind dezvoltarea acestui aspect îl reprezintă ideea ca profesorii și copiii să stea împreună pe parcursul școlii primare.

Principiul instrumentalismului. Se referă la descoperirea și folosirea talentului, cum ar fi înființarea unui club de șah într-o școală de ghetou

siderat ca generator al coeziunii și sensului.

Învățarea integrată a conținutului și studiului limbii (IILSCD) sau orice formă de educație multilingvă reprezintă o metodă de învățare orientată pe sens, în care cunoașterea limbii nu este scopul ultim, ci mai degrabă un mod de a transmite instrucțiuni. Obiectivul IILSCD este dublu: învățarea unei materii și învățarea unei limbi. IILSCD reprezintă mai întâi o abordare educațională care cuprinde „o gamă de diverse metodologii” și nu doar utilizarea unei alte limbi în scopul instruirii. Cu alte cuvinte, IILSCD este un proiect pedagogic care cuprinde fiecare aspect al educației în sensul dat de Bruner. Mai întâi, cadrul social este prezentat pe scurt în raport cu situația școlilor primare de limbă olandeză din Bruxelles. În al doilea rând, este evidențiată latura pedagogică a limbilor străine.

IILSCD corespunde aspirațiilor europene de educare a cetățenilor pentru a vorbi, în afara limbii lor materne, încă două limbi comunitare. În timp ce IILSCD sau metodele înrudite par să funcționeze, nu se poate preciza de ce funcționează și care parametri ar trebui studiați pentru a vedea într-adevăr procesele lingvistice și metalingvistice în desfășurare. În acest sens, IILSCD se aseamănă cu acupunctura: funcționează, dar nimeni nu știe de ce.

Preambul

În materialul de față, vom trece în revistă un număr de factori pentru a explica de ce funcționează IILSCD și de ce este un cadru de învățare (a limbilor străine) mai bun

bilor? În plus, cum se pot depăși clasicele argumente împotriva educației bilingve/multilingve, cum ar fi (1) educația multilingvă (EM) nu este avantajoasă pentru că interferează cu procesul de învățare; (2) EM determină lipsa de cunoștințe în limba maternă; (3) EM încetinește capacitățile de învățare ale elevilor; (4) EM este utilă pentru copiii imigranților, dar nu și pentru cei autohtoni și (5) în zilele noastre, copiii sunt deja multilingvi când termină școala.

Pedagogia limbilor străine și teoriile învățării limbilor

Teoriile învățării, precum și teoriile învățării limbilor sunt foarte va-

„Viitorul este suma
pasilor pe care îi
faceti, inclusiv a
celor mici, ignorati
sau luati în răs”

Henry Coandă

Programul granturi pentru dezvoltare școlară

Învățăm din trecut și ne pregătim pentru viitor

► **PROF. CIUCA CRISTINA**
ȘCOALA CU CLASELE I-VIII
BĂSCA-CHIOJDU, BUZĂU

În perioada iunie-decembrie 2007 se derulează în școala noastră proiectul Învățăm din trecut și ne pregătim pentru viitor, finanțat de Guvernul României în cadrul Programului de granturi pentru dezvoltare școlară, după participarea la concursul din prima rundă, la care a fost declarat câștigător întrunind 83,33 puncte. Este unul dintre cele 16 proiecte finanțate în județul Buzău.

Am pornit la drum cu entuziasm, deși știam că va fi multă muncă, dar n-am crezut că piedicile vor fi puse chiar de colegi de-ai noștri. După ce toată vara nu prea am avut concediu de odihnă, pentru că pentru realizarea activităților propuse a trebuit să amenajăm o sală de resurse didactice, începând cu tencuiala, parchetul și terminând cu mijloace de învățământ audio-video, ne-am trezit ajunși în fața de a nu putea onora plățile pentru care ne-am angajat (străbătând o grămadă de etape – de la cererile de ofertă la evaluarea ofertelor și desemnarea firmelor câștigătoare), deoarece banii virăți în trezorerie într-un cont al centrului bugetar pot fi alocați doar cu semnătura directorului grupului școlar la care ființează acest centru bugetar, director plecat în concediu în străinătate. Ne-am interesat cum putem totuși rezolva problema, dar ni s-a spus scurt și cuprinzător că abia după 1 septembrie ni se vor onora facturile, dată când se vor întoarce din concediu directorul și contabilul centrului bugetar. Va trebui să reluăm procedura de la capăt, întrucât magazinele nu rețin mărfurile decât pentru o perioadă scurtă de timp (adică una-două săptămâni).

Bineînțeles că în cadrul proiectului pentru care am primit finanțare sunt stabilite activități și date pentru realizarea acestora, dar cui să ne plângem? Am încercat să ținem ritmul și să ducem la bun sfârșit angajamentele noastre cu resursele de care dispunem în prezent.

Activitățile pe care dorim să le implementăm sunt:

- Promovarea proiectului;
- Excursie școlară în Moldova – „Pe urme de legendă”;
- Concursul „Noi știm. Vreți să știți și voi?”;
- Cercul „Eu, jurnalistul”;
- Ziua porților deschise;
- Simpozion – „Activitățile extracurriculare – punți de legătură între școală și comunitate”.

Acestea se derulează conform planificării, elevii participă cu interes și plăcere, iar cadrele didactice implicate au dovedit răbdare și multă pasiune. Până acum am reușit să realizăm pliante și afișe pentru promovarea proiectului, împreună cu elevii am adunat materialele necesare editării revistei școlare – rezultatul celei de-a treia activități – și am planificat excursia începând cu stabilirea traseului și a obiectivelor turistice pe care le vom vizita, până la încheierea contractelor de prestări servicii cu firmele care asigură transportul și cazarea. Am fi avut nevoie de cameră video, pe care de altfel, ar fi trebuit să o achiziționăm, și care ne-ar fi fost utilă în realizarea jurnalului de călătorie pe care dorim să-l facem în urma acestei activități. Nu o putem avea până la data excursiei, însă vom împrumuta una de la părinții unui elev. Pe peliculă, alături de imagini memorabile, se va simți însă gustul amar al experienței trăite în această vară și al efortului depus în zadar și luat în derâdere de către colegii noștri. Și poate cei în drept să ia măsuri, vor acționa pentru a nu demotiva echipele care, după o muncă titanică, nerăsplătită decât de licărirea din ochii copiilor, aduc în școli câteva mii de lei în plus față de cei 200-300 de lei alocați pentru curățenie și reparații curente de către primărie.

Și totuși, mergem mai departe, căci aceste activități îi unește mai mult pe elevi, cadre didactice, părinți, le dezvoltă sentimentul apartenenței la comunitate.

În urma derulării tuturor acțiunilor și cu bunăvoința directorului centrului bugetar și al contabilei, școala noastră, aflată într-un îndepărtat sat de munte, va dispune de un spațiu (o

sală renovată de la tencuială) dotat cu mijloace audiovizuale moderne, în care se vor desfășura activități școlare sau extrașcolare, elevii și cadrele didactice vor avea acces la informație prin internet, vom dezvolta relații de parteneriat cu alte școli din țară, începute deja în timpul acestei vacanțe prin înscrierea noastră

în proiectul E-vacanță! desfășurat pe site-ul www.didactic.ro. Și, poate, rezultatele muncii cadrelor didactice vor fi răsplătite cu zâmbetul de fericire de pe chipul copiilor și cu florile de lumină care strălucesc în ochii lor, iar, în al doilea rând, poate chiar vom învăța din trecut ca să ne pregătim pentru viitor.

Federația Educației Naționale și Credit Europe Bank au o ofertă special gândită doar pentru membrii FEN. Nu mai sta pe gânduri, spune-i liderului tău de sindicat să îți facă și ție un CardAvantaj – grup FEN!

Condiții speciale pentru membrii FEN:

- ◆ Zero taxă de emisie;
- ◆ Zero comision anual de administrare;
- ◆ Plata în rate cu 0% DOBÂNDĂ
- ◆ 0,3% bonus pentru fiecare tranzacție efectuată la partenerii Credit Europe Bank
- ◆ În curând, campanii și oferte speciale pentru credite și alte servicii financiare.

Tel. Verde: 0800 800 700
www.cardavantaj.ro

Credit Europe Bank

În vederea soluționării problemei privind neînregistrarea contractului colectiv de muncă unic la nivel de ramură învățământ,

FEN s-a adresat Organizației Internaționale a Muncii

► **CONSILIERUL TĂU JURIDIC,
ALEXANDRA ICHIM**

La nivelul sistemului de învățământ, la 9 ianuarie 2004, a fost încheiat Contractul colectiv de muncă unic la nivel de ramură învățământ. Prin nedenunțarea lui, contractul s-a prelungit de drept până la data de 31 decembrie 2006.

După data expirării contractului, în lipsa angajării negocierii colective anuale obligatorii din partea MECT, la 2 februarie 2007, în temeiul art. 12 lit. a din Legea 168/1999, prin adresa nr. 36, ne adresăm acestuia cu cererea de

De aproape un an, la nivelul ramurii de învățământ nu mai există contract colectiv de muncă. Cum s-a întâmplat aceasta? Cu „ajutorul” statului român prin cele două ministere din domeniu – Ministerul Educației, Cercetării și Tineretului (MECT) și Ministerul Muncii, Familiei și Egalității de Șanse și cu concursul indirect al instanțelor de judecată. Deși am parcurs toate procedurile prevăzute de Legea 168/1999 referitoare la conflictul de interese, inclusiv o cerere de chemare în judecată introdusă ca urmare a refuzului MMFES de efectuare a concilierii conflictului de interese, în iunie, undeva la nivelul MECT sau MMFES, fără a vă putea spune exact unde, procedurile negocierii s-au blocat. Astfel, ca urmare a absurdei nepăsări a autorităților publice române, salariații din învățământ nu pot beneficia de clauzele contractuale colective specifice.

În mod abuziv, MECT nu a emis nici un răspuns, ceea ce a condus la situația de fapt în care salariații din învățământ sunt privați în mod ilegal de dreptul la un contract colectiv de muncă.

Față de situația de fapt și de drept în care MECT refuza negocierea colectivă anuală și refuza emiterea unui răspuns față de solicitarea FEN privind negocierea, prin

La 5.04.2007, MMFES, prin Direcția Legislația Muncii, răspunde adresei FEN nr. 115/561/26 martie 2007 cu adresa nr. 1058/28.03.2007. Întrucât prin acest răspuns MMFES ne indica faptul că din sesizarea noastră nu reiese că au fost îndeplinite cerințele prevăzute de lege pentru declanșarea conflictului de interese, FEN a revenit cu adresa nr. 121/566/30 martie 2007, prin care solicitam MMFES informații cu privire la modalitatea legală de declanșare a conflictului de interese la nivel de ramură învățământ.

Pentru aceasta, la 7 mai 2007 am formulat acțiune la Tribunalul București, Secția Litigii de muncă Dosar nr. 16201/3/2007.

Între timp, ca urmare a presiunilor noastre, MECT acceptă s e m n a r e a unei adrese c o m u n e minister – federației sindicale, prin care conve n e a m p r e l u n g i r e a

contractului colectiv anterior. Ca urmare a acesteia, MECT s-a adresat MMFES pentru înregistrarea conformă a contractului. MMFES însă a refuzat înregistrarea acestuia, sub diferite prețuri și interpretări legislative ale unor funcționari care efectiv își „dau cu părerea” despre ce și cum ar trebui să mai facem.

Între timp, acțiunea civilă din instanță continua, corespondența între instituțiile publice de asemenea, însă în final contractul nu a mai

fost înregistrat. Am revenit astfel la MMFES cu rugămintea de a clarifica situația contractului nostru colectiv, însă autoritățile publice însărcinate, cu competențe în domeniu, „plimbă” corespondența de la un birou la altul, timp în care salariații din învățământ sunt, în cel mai grosolan mod posibil, privați de un drept fundamental – dreptul la protecție socială și la negocieri colective.

În acest context am apreciat oportun să ne adresăm și Organiza-

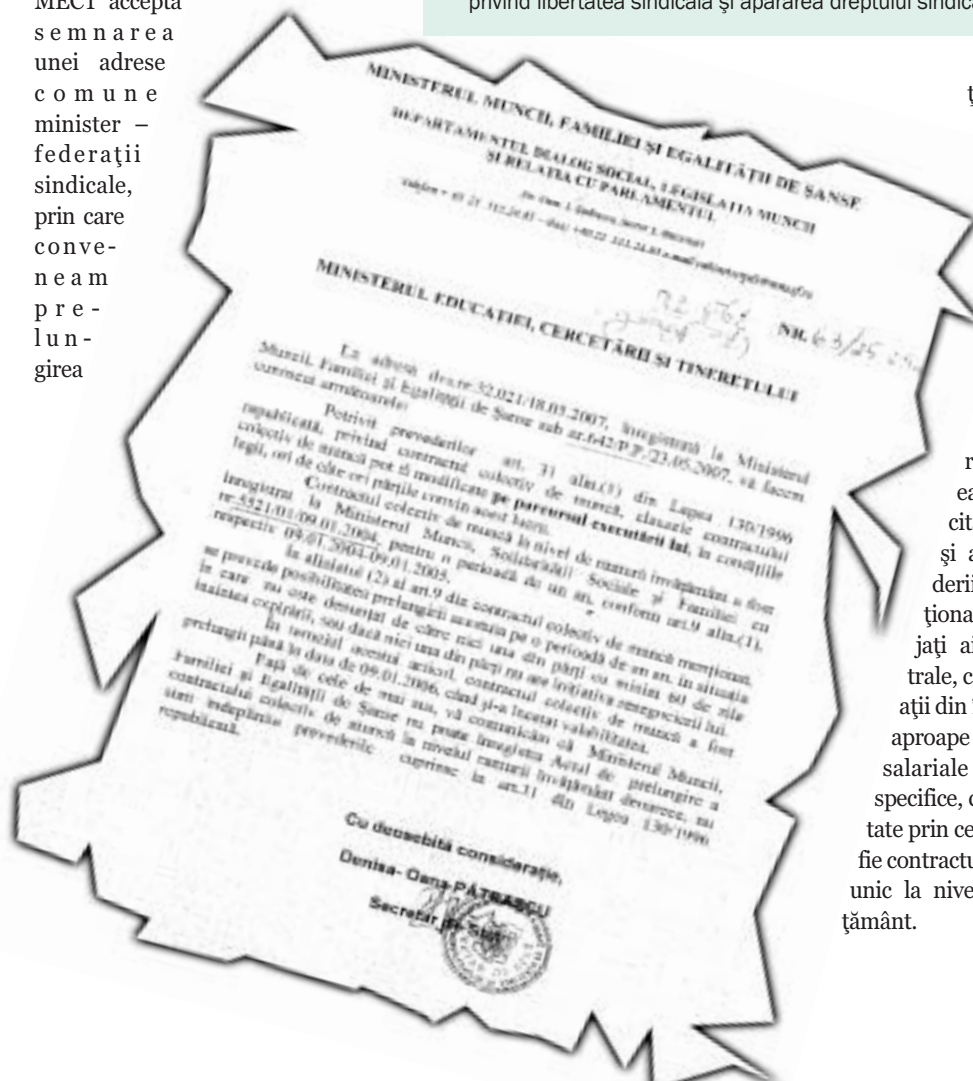
Autoritățile încalcă toate normele legale

- art. 236 alin. 2 din Codul Muncii – „Negocierea colectivă este obligatorie, cu excepția cazului în care angajatorul are încadrați mai puțin de 21 de salariați.”
- art. 3 alin. 2 din Legea 130/1996 – „Negocierea colectivă are loc în fiecare an,”
- art. 12 Legea 168/1999 – conflictele de interese pot fi declanșate atunci când „unitatea refuză să înceapă negocierea unui contract colectiv de muncă sau contractul colectiv de muncă anterior a expirat.”
- art. 15 Legea 168/1997 – „conducerea unității are obligația de a răspunde în scris sindicatelor ..., în termen de două zile lucrătoare de la primirea sesizării, ...”
- art. 16 Legea 168/1999 – „În situația în care unitatea nu a răspuns la toate revendicările formulate sau, deși a răspuns, sindicatele nu sunt de acord cu punctul de vedere precizat, conflictul de interese se consideră declanșat.”
- art. 17 Legea 168/1999 – „În cazul în care conflictul de interese a fost declanșat în condițiile prevăzute la art. 16 sindicatul ...sesizează Ministerul Muncii și Protecției Sociale, prin organele sale teritoriale – direcțiile generale de muncă și protecție socială, în vederea concilierii.”
- art. 41 alin. 5 din Constituția României – „Dreptul la negocieri colective în materie de muncă și caracterul obligatoriu al convențiilor colective sunt garantate.”
- Convenția OIM nr. 154/1981 privind promovarea negocierilor colective, Convenția OIM nr. 117 privind obiectivele și normele de bază ale politicii sociale, Convenția OIM nr. 98/1949 privind aplicarea principiilor dreptului de organizare și negociere colectivă și Convenția OIM nr. 87/1948 privind libertatea sindicală și apărarea dreptului sindical.

negociere colectivă anuală obligatorie. Conform art. 15 din Legea 168/1999, MECT avea obligația ca în termen de două zile lucrătoare să formuleze un răspuns față de solicitarea FEN.

adresa nr. 115/561/26 martie 2007, în temeiul art. 17 din Legea 168/1999, ne-am adresat MMFES, căruia îi solicitam declanșarea procedurii concilierii conflictului de interese.

ției Internaționale a Muncii (OIM). Astfel, la 5 septembrie, prin adresa nr. 261/637/, transmitem OIM solicitarea noastră de a interveni urgent la nivelul autorităților române. Prin aceeași adresă, am solicitat și cercetarea, dar și antrenarea răspunderii civile asupra funcționarilor publici angajați ai autorităților centrale, care au privat salariații din învățământ timp de aproape un an de drepturile salariale și alte drepturi specifice, care erau reglementate prin ceea ce ar fi trebuit să fie contractul colectiv de muncă unic la nivel de ramură învățământ.

ALEGE FEN

Un nou
FENomen
Sindical!

Un Sindicat al
profesioniștilor!

e-mail: office@fen.ro
tel: 021 / 337.11.40
fax: 021 / 337.01.17